PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

REVISTĂ SAPTĂMÎNALĂ
ANUL VI
243
MIERCURI
20 IANUARIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

RAPID PLEACĂ ÎN TURNEU ÎN AMERICA DE SUD

● ALTE DEPLASĂRI PESTE HOTARE ALE ECHIPELOR DIVIZIONARE A ● REPORTAJE DE ACTUALITATE LA „U" CRAIOVA, U.T.A. ȘI JIUL

O amplă dezbatere și... start într-o nouă anchetă a revistei noastre, pe tema:

ROLUL ȘI UTILITATEA CONDUCĂTORULUI DE JOC

IN PAGINILE EXTERNE:

● PANORAMIC MONDIAL 1970 ● EFICACITATEA ÎN SCĂDERE PE ÎNTREGUL CONTINENT ● BILANȚ FINANCIAR C. M.

● PREGĂTIRI ● PREGĂTIRI ● PREGĂTIRI ● PREGĂTIRI ●

SUS : Rapid București face ultimele pregătiri înainte de plecare în turneul contractat în America de Sud. Duminică dimineața, fotoreporterul Dragoș Neagu a fost prezent la meciul din Giulești, dintre prima garnitură și cea de rezerve ale feroviarilor, de unde vă prezintă o imagine, cu Petreanu în acțiune de gol

IN DREAPTA : Un scurt moment de destindere, după un antrenament intens, în tabăra studenților craioveni, de la Sinaia, surprins de fotoreporterul nostru, S. Bakci

JOS : Nu numai jucătorii, ci și arbitrii se pregătesc pentru sezonul care se apropie cu pași repezi. Iată o masivă coloană de „cavaleri ai fluierului" din Capitală, la antrenamentul ținut zilele trecute pe stadionul Progresul

BILANȚ DIVIZIONAR „B"

ÎN TOAMNA 1970 CA ȘI ÎN SEZONUL 1969/70

EȘALONUL NR. 2 MAI ARE DE PARCURS PAȘI MULȚI, PENTRU A-ȘI MERITA CALIFICATIVUL

În ordinea importanței, Divizia B ocupă locul al 2-lea în activitatea fotbalului de performanță din țara noastră, reprezentînd ultima treaptă spre vîrful piramidei competiționale. De aceea, din analiza unui sezon oficial nu poate lipsi aprecierea desfășurării Diviziei B, iar obiectivele și sarcinile trasate divizionarelor A pentru un campionat următor privesc și formațiile din divizia secundă. Așa cum s-a întîmplat în iulie 1970, în vederea sezonului 1970/71, cînd indicațiile se refereau la: *concepția de joc, îmbinarea pregătirii colective cu cea individuală, activitatea creatoare a antrenorilor, creșterea capacității fizice a jucătorilor, mărirea volumului de lucru, metoda lucrului individual și a individualizării și documentarea antrenorilor.*

În lumina acestor sarcini și a rolului Diviziei B în activitatea de performanță, vom încerca să analizăm desfășurarea turului campionatului 1970/71. Mai întîi, cîteva considerații de ordin general.

ECHILIBRU ȘI EFICIENȚĂ ÎN SERIA SECUNDĂ

Echipele au avut timp suficient pentru pregătire în vederea acestui campionat, astfel încît să se prezinte în bune condiții la startul noului sezon. Nu s-a întîmplat întocmai așa din punct de vedere tehnic — și vom vedea de ce — dar ca luptă sportivă așteptările au fost confirmate. Avînd asigurată regularitatea în desfășurarea etapelor (a existat o singură întrerupere pentru programarea unei etape de cupă), echipele s-au angajat într-o întrecere aprigă, diferențiată însă în cele două serii. În prima, lupta pentru primul loc s-a redus la un duel între *A.S.A. Tg. Mureș* (avantajată, după părerea noastră, prin repartizarea în această serie) și *Sp. Studențesc București*. În seria a II-a însă, pentru primul loc sînt angajate nu mai puțin de cinci echipe, campioana de toamnă fiind desemnată abia în ultima etapă.

Consider că față de campionatele precedente, seria secundă a luat din nou avantaj ca superioritate tehnică, asupra primei. Aceasta se reflectă, de altfel, în schimbarea raportului de puncte cîștigate în deplasare, în comparație cu campionatul (turul) pe 1969/70. Astfel, în seria I ele scad de la 45 la 43, în timp ce în seria secundă cresc substanțial, de la 35 la 54. De asemenea, raportul de goluri înscrise în deplasare se schimbă și el: de la 97 la 67 în seria I și de la 66 la 75 în a doua.

Unele echipe, care în campionatul trecut au avut comportări apreciate ca slabe, au dovedit progrese calitative acum. Este cazul echipelor *Sp. Studențesc București* și *Ceahlăul P. Neamț*, *Corvinul Hunedoara* și *Metalurgistul Cugir*. În schimb, am asistat și la căderi spectaculoase ale unor formații cu vechi state de serviciu în această Divizie: *Politehnica Galați* și *Flacăra Moreni*, *C. S. M. Reșița* și *Vagonul Arad*. Cauzele sînt diferite, dar toate duc spre o concluzie unică: analizarea lor pentru găsirea măsurilor de remediere.

EFICACITATEA ÎN SCĂDERE

În general, în baza observațiilor directe ca și a informațiilor culese, pot afirma că jocul practicat de majoritatea divizionarelor B păstrează aceleași caracteristici ca și în ediția precedentă. *Persistă ideea „jocului închis" în deplasare, ceea ce a dus și acum la un mare decalaj între golurile marcate acasă și cele în deplasare*: 207 față de 67 în seria I, 199 față de 75 în a doua.

Eficacitatea, mult dezbătuta eficacitate, care reprezintă cheia de boltă pentru instruire, scade în mod îngrijorător și acest lucru se constată din tabelul alăturat. În seria I de la 330 goluri înscrise în 1969/70 s-a ajuns la 274 acum, iar în seria a II-a de la 297 la 274. Au fost echipe care nu numai că au acționat în direcția sporirii eficacității, dar au și avut realizări. Ele sînt tocmai cele clasate pe primele locuri: *A.S.A. Tg. Mureș* (antrenor: T. Bone), *Sp. Studențesc* (antrenor: I. Motroc), *Progresul Brăila* (antrenor: V. Blujdea), *Crișul Oradea* (antrenor: L. Vlad), și *Corvinul Hunedoara* (antrenor: E. Stepan). Acestea au reușit cel mai bun procentaj de eficacitate. Dar și la ele se constată o diferență mare între golurile marcate acasă și cele în deplasare. În general, *echipele abordează meciurile cu dorința de a prinde un gol mai puțin decît adversarul și nu de a marca unul mai mult decît el...*

EFICACITATEA ÎN TREI CAMPIONATE (TUR)

EDIȚIA (TURUL)	TOTAL GOLURI		MEDIA		GOLURI ÎN REPRIZA I		GOLURI ÎN DEPLASARE		PUNCTE ÎN DEPLASARE	
	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II	S.I	S.II
1968/69	318	314	2,65	2,61	152	141	86	77	61	43
1969/70	330	297	2,75	2,47	156	130	96	66	45	33
1970/71	274	274	2,27	2,27	119	119	67	74	43	54

DOAR 20% BUN ȘI FOARTE BUN

Desigur că o asemenea manieră de joc s-a repercutat și asupra nivelului tehnic al partidelor. Din acest punct de vedere, jocurile apreciate ca bune și foarte bune reprezintă, ca și în campionatul trecut, doar 20% din totalul celor disputate în toamnă. Dintre aceste întîlniri bune menționez: *Oțelul Galați — A.S.A. Tg. Mureș, Sp. Studențesc-Metalul București, Progresul-Brăila-Metalul Tîrgoviște, A.S.A.-Sp. Studențesc, Metalul Tîrgoviște-Știința Bacău, Dunărea Giurgiu-A.S.A., Sp. Studențesc-Ceahlăul P. Neamț, Corvinul Hunedoara-Crișul Oradea, Metalurgistul Cugir-C.S.M. Sibiu, Minerul B. Mare-Politehnica Timișoara, Gaz Metan Mediaș-Corvinul, Electroputere Craiova-Minerul B. Mare, Politehnica-Crișul etc.*

ATENȚIE LA CAPACITATEA DE EFORT!

Ce au arătat, în general, echipele în sezonul de toamnă?

Din punct de vedere fizic, rezistența lor a lăsat de dorit și a constituit o frînă în îndeplinirea sarcinilor duble de atac și apărare și în realizarea unui joc elastic, cu treceri rapide din apărare în atac și invers. Dar nu numai rezistența, ci și viteza de alergare, rezistența în regim de viteză, ritmul, numărul de acțiuni realizate de un jucător în 90 de minute rămîn încă mult sub nivelul cerințelor jocului modern. *Angajamentul fizic total este greșit înțeles, fiind folosit ca mijloc de timorare a adversarului și nu ca unul pentru o întrecere corectă pentru balon.* Acest lucru este posibil și din cauza arbitrajelor care interpretează diferit aceste angajări, uneori în funcție de echipa care le folosește.

Că rezistența, capacitatea de efort n-a crescut se vede și din *diferența mare dintre golurile înscrise în prima repriză și cele în a doua*, cum rezultă din tabelul alăturat. La aceasta mai trebuie adăugat și numărul mare de victorii obținute la limită, prin goluri marcate în ultimele minute (80-90), consecință a unor scăderi în rezistență, uneori dublate și de căderi psihice, de slăbire a atenției, în fond tot o urmare a pregătirii fizice.

PRINCIPALELE CARENȚE TEHNICE

Saltul calitativ așteptat nu s-a realizat în măsura necesităților impuse de cerințele fotbalului modern. *Procentul de jocuri bune a fost prea mic*, cum am arătat. Cauza nu poate fi, după mine, decît una singură: *slaba preocupare față de exercițiile tehnice executate în condiții de joc, față de mărirea cantității de repetări și de mărirea intensității în astfel de exerciții. Acestea continuă să fie întîmplătoare, fără un scop tactic.* Efectele apar în meciuri: precizia paselor lasă foarte mult de dorit, pasele directe sînt greșit folosite, se fac abuzuri în driblinguri, centrările sînt șablon, forța și traectoria mingii nemulțumesc. Executarea loviturilor libere prezintă un procentaj mare de nereușită. Chiar loviturile de la 11 m, care pot fi hotărîtoare într-un joc, sînt prost executate: 29% (7 din 24) în seria I și 44% (11 din 25) în seria a II-a au fost ratate! De unde concluzia firească: *slaba preocupare pentru exersarea acestor lovituri, ca și a celorlalte de altfel, de multe ori ele fiind rupte de condițiile de joc la antrenamente.* Capitolul tehnic merită mult mai multă atenție.

1—4—3—3 SE GENERALIZEAZĂ

Sub aspect tactic am remarcat o generalizare a așezării în 1—4—3—3, folosită atît pe teren propriu, cît și în deplasare, cu „libero" plasat fie în spatele, fie în fața fundașilor centrali, și cu fundașii acționînd tot mai mult în atac. *Se poate afirma că echipele au început să se obișnuiască cu această așezare.* Dar, pregătirea tactică a jucătorilor, teoretică și practică, nu satisface și ea generează greșeli în meciuri, uneori scump plătite. *În apărare, cele mai multe erori se produc dintr-o greșită înțelegere și aplicare a marcajului om la om combinat cu cel în zonă* și în multe cazuri golurile primite de asemenea apărări *nu sînt urmarea unei superiorități tehnico-tactice a adversarului, ci pur și simplu a acestor greșeli de marcaj.* În atac, am constatat o *șablonizare a acțiunilor*, mereu dirijate în același sens, cu aceleași centrări pe sus (avantajoase pentru fundașii centrali, în general înalți și cu detentă), fără învăluiri sau pătrunderi pe aripi, terminate cu pase înapoi. Insuficiențele tehnice duc la numărul redus de „un-doi"-uri, de combinații în 2-3 jucători, iar loviturile libere, directe și indirecte, continuă să rămînă fără un conținut tactic.

Și în acest domeniu *explicațiile trebuie căutate în modul cum este alcătuit ciclul săptămînal de antrenament; acesta nu este elaborat diferențiat, în funcție de sarcinile jocului următor.* Jocurile-școală nu sînt făcute în condiții reale, adversarii nu sînt aleși în mod judicios în multe cazuri, astfel că asemenea meciuri nu constituie de fapt o repetiție serioasă și generală pentru duminica următoare. În totul, se simte lipsa de pregătire teoretică a jucătorilor, care — în plus — interpretează libertatea de acțiune și spiritul creator drept o invitație la evidențieri personale și nu la realizarea jocului colectiv.

CA ȘI ÎN CAMPIONATUL TRECUT...

În fine, din punct de vedere psihic, echipele au manifestat și în acest sezon cam aceleași deficiențe ca și în campionatul trecut:

- lipsă de curaj în partidele din deplasare.
- rezistență prea mică, care ajunge pînă la timorare, în fața dificultăților unui joc.
- lipsă de stăpînire în timpul unor faze care reclamă o rezolvare calmă, lucidă, și față de unele arbitraje părtinitoare, precum și față de atitudinea potrivnică a unor spectatori.
- discuții neprincipiale între parteneri, cu adversarii și arbitrii, ceea ce sustrage pe jucători de la joc.

Sînt carențe care, indiscutabil, influențează comportarea echipelor. Existența lor în continuare dovedește lipsă de preocupare în această direcție.

CAUZE — OBIECT AL UNOR PREOCUPĂRI DE VIITOR

Printre cauzele care au contribuit la stagnarea calitativă a nivelului de joc în desfășurarea acestui campionat menționăm:

— *valoarea de bază a echipelor*, ca rezultantă a valorii individuale a jucătorilor, necorespunzătoare la multe din formațiile participante (*Flacăra Moreni, Politehnica Galați, Poiana, Oțelul* — în seria I; și *Gloria Bistrița, Gaz metan, Olimpia Oradea, Electroputere, U.M.T., Vagonul* și *C.S.M. Reșița* — în seria a II-a). Selecția nu a ținut seama de criteriile de bază privind fiziologia, aptitudinile morale și munca de perspectivă. Legat de aceasta, vîrsta medie a unor echipe (*Ceahlăul, Progresul Brăila, Metrom, Metalurgistul Cugir, C.S.M. Sibiu, C.S.M. Reșița* și *C.F.R. Arad*) a reflectat încadrarea greoaie în eforturi sporite a unor jucători care din cauza vîrstei înaintate, manifestă comoditate și lipsă de interes;

— *insuficiențele procesului de instruire.* De menționat că volumul antrenamentului se realizează încă la parametri minimi și că în ceea ce privește intensitatea de lucru nu au intervenit îmbunătățiri substanțiale. Nu se simte încă, în măsura dorită, efectul instruirii individualizate, se lucrează în continuare după modele invariabile, nu există o corelație judicioasă între volum și intensitate, ceea ce dovedește lipsa unui simț metodic. Antrenamentele nu au atins încă nivelul așteptat de munca concretă de pregătire, ele continuînd să fie mai degrabă mijloace de divertisment pentru unii jucători, folosindu-se ca exerciții de instruire miuța sau tenisul cu piciorul. Lipsa de control și îndrumare din partea Colegiului central al antrenorilor, din partea F.R.F. și a organelor locale nu au putut să constate existența și valoarea documentelor de planificare. Din realizările obținute însă, se poate afirma că acestea continuă să fie pentru majoritatea tehnicienilor, simple acte formale, prezentate aproape în același conținut de la an la an. Pe de altă parte trebuie arătat că mai sunt încă antrenori ca *V. Stancu* și *Al. Miron (Politehnica Galați), I. Lengheriu* și apoi *P. Dragomir (Flacăra Moreni)* în seria I, și *M. Luca (Gaz metan), L. Zilahi (Olimpia Oradea), I. Slivăț (Vagonul)* în seria a II-a care continuă să lucreze la întîmplare, nefiind preocupați de ridicarea continuă a nivelului lor profesional, de aplicarea unor noi metode de instruire, fapt reflectat și în poziția în clasament a echipelor pregătite de ei;

— *instabilitatea formațiilor*, rezultată din numărul mare de jucători folosiți în special la echipele situate în subsolul clasamentului, consecință a modului de pregătire și a derutei unor antrenori, intrați în panică la primul insucces;

— *aplicarea unor tactici strict defensive în deplasare*, plecînd de la ideea de a nu primi gol, în scopul realizării unui punct, așa cum au procedat *Dunărea, Metrom, Flacăra, Gaz metan*;

— *sub raport disciplinar* trebuie arătat că s-a înregistrat o îmbucurătoare scădere a numărului de etape — suspendări, aplicate jucătorilor, în raport cu aceeași perioadă a campionatului trecut, ceea ce reflectă îmbunătățirea muncii educative în cadrul secțiilor. Cu toate acestea, n-au lipsit sancțiunile aplicate unor sportivi și unor echipe, fapt ce a scos la iveală unele carențe care mai există încă sub raport educativ în munca cu sportivii;

— *starea improprie a unor terenuri de joc* (Ceahlăul P. Neamț, Olimpia Oradea, C.S.M. Sibiu, Gaz metan și C.F.R. Arad);

— *contribuția încă insuficientă a conducerilor secțiilor de fotbal*. S-a verificat în practică că acolo unde echipele satisfac pretențiile conducătorilor, se asigură condiții pozitive în desfășurarea activității, iar acolo unde rezultatele sînt slabe și neconforme cu năzuința conducătorilor, activitatea înnoiezește, biroul de secție se restrînge la activitatea unui singur pasionat, același la bine și la rău. Se urmărește rezultatele imediate, legate de poziția în clasament și nu munca în perspectivă care să ducă la ridicarea pe o treaptă superioară a valorii echipei respective. De aceeași activitate oscilantă au dat dovadă și organele de conducere locală, care acordă sprijinul lor numai atunci cînd echipele aflate în zona lor de influență realizează rezultate bune, reflectate în poziția lor fruntașă în clasament și în posibilitatea de promovare.

GAZDELE MEREU AVANTAJATE LA 11 M...

EDIȚIA (TURUL)	SERIA I						SERIA II					
	GAZDELE			OASPEȚII			GAZDELE			OASPEȚII		
	T	M	R	T	M	R	T	M	R	T	M	R
1968/69	16	11	5	6	4	2	30	17	13	2	2	—
1969/70	18	16	2	7	5	2	35	30	5	5	4	1
1970/71	18	12	6	7	6	1	23	12	11	2	2	—
TOTAL	52	39	13	20	15	5	88	59	29	9	8	1

LEGENDA: T = TOTAL, M = MARCATE, R = RATATE

★

În concluzie analizînd condițiile în care s-a desfășurat acest tur de campionat ca și rezultatele obținute, putem face afirmația că toți factorii (conducători, antrenori și jucători), au depus întreaga lor capacitate de muncă în realizarea acelui salt calitativ care să confirme progresul înregistrat pe plan internațional de echipa noastră reprezentativă. Pe această bază apreciem, la sfîrșitul primei jumătăți a acestui campionat, că Divizia națională B mai are încă pași de parcurs pentru a-și merita pe deplin calificativul de eșalon secund al fotbalului nostru. Ținînd seama de condițiile și posibilitățile existente, ne exprimăm însă convingerea că ridicarea nivelului calitativ de antrenament și joc va putea fi realizat numai pe baza participării conștiente în spiritul atitudinii de performanță a jucătorilor, a perfecționării continue a cunoștințelor profesionale ale antrenorilor și a sprijinului eficient și efectiv al tuturor acelora care activează nemijlocit în sfera fotbalului de performanță.

PETRE RĂDULESCU
antrenor

ÎN OBIECTIVUL DIVIZIONARELOR A

RANDAMENT SUPERIOR ÎN RETURUL CAMPIONATULUI

Vremea continuă să fie neprietenoasă cu fotbaliștii. Dar, cum ne aflăm la mijlocul lui ianuarie, nici n-avem motive să ne lamentăm. Dimpotrivă chiar, oricît de neplăcut ar fi antrenamentul în această lună clasică de iarnă, trebuie să recunoaștem că în comparație cu vitregiile vremii din alți ani, în aceeași perioadă, acest ianuarie nu se arată mai sever. Dimpotrivă...

Așa încît, pregătirile echipelor noastre divizionare A pentru sezonul oficial continuă, sub toate raporturile, „conform planificării". Unele divizionare A și-au încheiat perioada de munte, revenind în orașul de baștină, pentru pregătirea primelor jocuri amicale. Altele se află încă în stațiuni montane, unde lucrează din plin pentru capitolul pregătirii fizice de bază, căutînd să-și pregătească o solidă rampă de lansare pentru trecerea la faza următoare a pregătirilor cînd, firesc, accentul va cădea pe tehnică, tactică, omogenizare etc. *In orice caz, ne găsim într-o perioadă în care trebuie lucrat, așa cum s-a arătat și în alte ocazii, cu o maximă seriozitate,* pentru că anul competițional trecut a arătat clar că unul din capitolele în care sîntem deficitari este tocmai acesta AL PREGĂTIRII FIZICE, SUB MULTIPLELE LUI ASPECTE.

Și în săptămîna care s-a încheiat, reporterii noștri au vizitat „taberele" de pregătire ale unor divizionare A. Ei au cules aspecte din lucrul de fiecare zi al acestora, din intențiile (mărturisite sau... nemărturisite) privind returul campionatului, din frămîntările, proiectele, micile necazuri ale Jiului, U.T.A.-ei sau Universității. Vi le împărtășim în această pagină :

„VOM LUA ÎNAPOI PUNCTELE... ÎMPRUMUTATE"

Gerul uscat, tăia obrazul. La poalele Paringului dezgolit de obișnuita-i mantie albă în această perioadă, stadionul minerilor din Petroșani părea pustiu. Doar limba neagră de fum ce se înălța dintr-un horn trăda prezența cuiva. Pătrundem în incinta vechii arene. Magazinerul echipei, Mihai Cocîrlă, cel care bate crampoanele, umflă mingile, rînduiește echipamentul, îngrijește gazonul sau tușează cîmpul de joc de mai bine de 20 de ani la Jiul, ne întîmpină cu un ciocan într-o mînă și cu o gheată într-alta.

— **Schimb crampoanele băieților. În curînd încep „amicalele" și pe terenul înghețat se alunecă mai ușor. În alți ani era zăpadă pînă la genunchi. Acum însă... Grupa I e la antrenament.**

Pe pista stadionului, antrenorii ION BĂLĂNESCU și VIOREL TÎLMACIU, în ținută de... cosmonauți, lucrează intens cu jumătate dintre jucători, ecalaltă parte fiind convocată după-amiază. Această măsură a fost luată tocmai pentru ca supravegherea executării exercițiilor să fie cît mai riguroasă. De la 10 ianuarie, data primei ședințe de pregătire, antrenamentele continuă zilnic, iar durata lor a crescut progresiv. Scopul urmărit se referă la necesitatea readaptării organismului la efort ca și recăpătarea mobilității articulare și a elasticității musculare. După o încălzire susținută **Peronescu, Sandu, Georgevici, M. Popescu, I. Constantin, Turcan, Dodu, David, Hlopețchi, Nădășan** și patru nume noi în cursa de legitimare : **Urmeș** (de la Progresul Brăila), **Macovei** (Minerul Lupeni), **Mihai** și **Gruber** (Dunărea Giurgiu), au trecut cu toții în tribună, dar nu ca spectatori, ci pentru a executa unele dintre cele mai dificile exerciții fizice : săriturile din două în două trepte pe cîte un picior, flotările cu trunchiul aplecat spre partea de jos a tribunei, ridicarea gradată a picioarelor, extensiile și încă alte grele exerciții, repetate de mai multe ori cu conștiinciozitate.

La ora 15.30 precis, în aceeași zi, stadionul avea alți oaspeți. Aceeași rîvnă am văzut-o și la **Georgescu, Stoker, R. Popa, Libardi, Naidin, Cotormani, Caramalis, Tonca, Viciu** (de la Gloria Slatina), **Anghel** și **Stoenescu** (de la Minerul Vulcan).

În amurg, la gura sobei din cabină, antrenorul Ion Bălănescu remarca pofta de lucru a tuturor jucătorilor. „Regret, în același timp, că datorită unei mai vechi accidentări, nedepistată la vreme, portarul Stan a trebuit să fie, de curînd, supus unei operații la articulația ultimei falange de la mîna dreaptă. Iar Florea vrea să ne părăsească, așa că îl vom legitima cît mai curînd posibil pe **Marinescu**, jucător împrumutat pe termen de un an de la Știința Petroșani. Bodrojan este singurul absent nemotivat. Păcat că din cauza lipsei de zăpadă, care altă dată însemna un factor ajutător pentru dezvoltarea forței picioarelor, profilul antrenamentului a trebuit oarecum schimbat. Am observat că vremea geroasă, dar frumoasă, transpune jucătorii în etapa precompetițională, majoritatea cerîndu-mi să încheie antrenamentele cu miute, dar ineă nu este momentul."

Antrenamentele Jiului vor continua în localitate pînă la 31 ianuarie, apoi între 1 și 14 februarie, petroșenenii vor susține o serie de jocuri de verificare în nordul și nord-vestul țării. În vederea perfectării acestor jocuri este plecat, de cîteva zile, un delegat care va lua legătura cu diverse echipe pentru stabilirea precisă a datelor. De la 15 februarie Jiul are un proiect de cîteva jocuri în Iugoslavia și R.D.G.

Se întunecase de-a binelea cînd am plecat de la stadion împreună cu tehnicianul alb-negrilor. Cu pasul legănat, după cîteva clipe de tăcere, Ion Bălănescu a spus : „Jucătorii mei, așa cum se pregătesc, am convingerea că sînt hotărîți să ia înapoi echipelor punctele «împrumutate» în turul campionatului."

Gheorghe NERTEA

„U" CRAIOVA LANSEAZĂ UN NOU VÎRF DE ATAC?

Complexul „Cumpătul" se află la vreo doi kilometri de Sinaia. În sus, pe lîngă calea ferată, pe malul stîng al Prahovei. Îl întîmpină pe vizitator cu o vilă fără nume dar cu număr (18). Alături, în flanc, „Zambila" și „Ghiocelul". Apoi „ADMINISTRAȚIA". Urcăm treptele, deschidem o ușă și primul om pe care-l întîlnim e simpaticul medic al echipei craiovene, Vasile Frînculescu.

— Ce fac băieții, doctore ?

— **Uf ! Nu știu cînd voi putea spune despre toți jucătorii Universității că sînt apți pentru maximum de efort. În tur am avut destui accidentați, iar acum, iată, alți cîțiva sînt indisponibili. Neagu a fost operat de hidrocel, Strîmbeanu suferă de colită renală, iar Mincă are amigdalită.**

Plecăm împreună spre vila în care e cazată echipa. Pe ușa camerei celor doi antrenori este afișat programul zilei.

— **Am venit din nou la „Cumpătul", pentru că și anul trecut ne-am simțit bine aici !** începe discuția antrenorul Ștefan Coidum.

Cei doi tehnicieni ai Universității, Coidum și Nuțescu ne dezvăluie, cu amănuntele necesare, planul celor 15 zile pe care le vor petrece la „Cumpătul", obiectivul principal fiind reacomodarea organismului la efort, după cea mai lungă vacanță pe care a avut-o Universitatea de cînd se află în Divizia A, realizarea unei pregătiri fizice corespunzătoare pentru partea a doua a campionatului. 15 zile fără meciuri dar cu crosuri pe șosea spre Sinaia, crosuri pe lîngă calea ferată, crosuri pe poteci, prin pădure. Plus gimnastică de tot felul pe... săturate.

— Noutăți în lotul Universității ?

— **Două. Dinu (21 de ani), mijlocaș și Hîrșoveanu (20 de ani), atacant, un jucător masiv, ca Oblemenco și Bălan. Ambii provin de la tineret — rezerve...**

— Ce urmează după perioada „Cumpătul" ?

— **Examenele. 12 din cei 21 de jucători au sesiune de examene. După care...**

Ștefan Coidum amuțește. Nuțescu privește pe fereastră spre culmile înzăpezite ale Caraimanului. Tac amîndoi. Tace și Frînculescu.

— După care ? încerc relansarea discuției.

Și într-adevăr, firul discuției se reînnădește dar pe un cu totul alt plan. Subiectul ? Un turneu peste hotare. Ni se spune că Universitatea nu este ajutată în această privință ; că ar fi putut să se intereseze ea însăși din timp pentru contractarea unui turneu, dar asupra echipei a planat toată toamna o suspendare ; că nu e just ca o echipă să efectueze două turnee și altele nici unul !

În continuare, discuția noastră cu cei doi antrenori și medicul echipei se axează pe... bătălia returului. Coidum nu face pronosticuri Frînculescu îmi face cu ochiul, în timp ce Nuțescu spune doar pentru sine că Universitatea are opt meciuri acasă, și că dintre cele șapte echipe din față doar Dinamo și Steagul roșu nu se vor deplasa la Craiova ! Dar afirmă și el că nu, nu face pronosticuri !

Cîteva minute mai tîrziu apare Deselnicu. Rămăsese la Craiova pentru rezolvarea unor probleme legate de studii. Văzîndu-l, Coidum i se adresează lui Frînculescu.

— **Doctore, ia-l sus în cameră la dumneata, că Deselnicu nu se poate lăsa de fumat !...**

Arborez o mină mirată, întrebătoare. Curiozitatea îmi este satisfăcută imediat. Ceilalți doi fumători din echipă, Pîlcă și Oblemenco, au hotărît să rupă definitiv cu... Snagovul.

— **Dacă Oblemenco va avea tăria să ducă la bun sfîrșit acest angajament față de sine însuși, atunci atacul nostru în retur...**

Coidum oftează. Oftează și Nuțescu. Pentru că atacul Universității a rămas corigent în tur și-l paște... repetența, dacă în primăvară nu se va urni din punctul critic. Dar, pînă la retur mai este timp. Și Oblemenco s-a lăsat de fumat. Și ne reamintește că se află doar la două goluri de primul în clasamentul eficacității. Și cine știe, poate că tocmai acest Hîrșoveanu va reuși să disperseze din forțele adverse care-l asediază pe Oblemenco meci de meci...

Vor lansa oare, în retur, Coidum și Nuțescu, un nou vîrf de atac ?

Laurențiu DUMITRESCU

Țarălungă, Oblemenco, Ivan. Cei trei jucători ai Universității Craiova pregătesc la „Cumpătul"-Sinaia și sesiunea de examene.

Foto : S. BAKCI

TRENINGURI ROȘII... ALBASTRE... NEGRE...

Ajunsesem seara în Herculane și, în autobuzul care înainta pe șoseaua îngustă dintre munți, am făcut o încercare de a găsi urma U.T.A.-ei, despre care știam că și-a fixat tabăra de pregătire, în această stațiune plină de pitoresc ca un peisaj de film trucat. *„Niște fotbaliști din Arad ?"* răspunde taxatoare cu o întrebare pentru a cîștiga timp. *„Trebuie să fie la complexul Hercules, dar sînt mai mulți căci am văzut ieri țopăind pe-aici, unii în treninguri roșii, alții în albastru și alții în negru".* A doua zi dimineața „culorile" descindeau pe treptele hotelului, grupîndu-se lîngă antrenorii lor : cei în roșu altăuri de *Dumitrescu* și *Reinhardt*, „albaștrii", lîngă *Ozon* și *Dima*, cei în negru, sub aripa lui *Jurcă* și *Godeanu* (evident, erau de la Politehnica Timișoara). Cap lîngă cap, sporovăiesc cîteva minute și se separă apoi definitiv, alegînd trei direcții diferite ; un acord tacit pentru parcelarea judicioasă a spațiului poate și exprimarea voluntară a respectării „secretului de fabricație". Îi urmez pe campioni...

Jucătorii de la U.T.A. cară cu ei haltere și mingi medicinale. Ajung într-un parc public și se împart în două grupe hotărnicite de cifra 25. Adică cei care numără peste 25 de ani, deoparte, sub conducerea lui *Nicolae Dumitrescu*, cei mai tineri, de cealalta, sub supravegherea lui *Ion Reinhardt*. O încălzire energică, cu elemente variate, bogate, țesute adesea pe un fond de divertisment relaxant. Și după aceea, înfrățirea cu halterele și mingile medicinale, cînd răsuflarea devine mai tăioasă și gestul mai intens. Acum lucrează toți tăcuți, cu bărbia în piept, înversunați în lupta cu poverile de fier sau de piele și cîlți. Mă uit la *Lereter*, înalt, bine clădit, neras de o zi, și cu privirea încețoșată puțin de efort, atunci cînd își încrucișează drumul cu grupul celor mai juni, pare un fel de brigand cuminții peste noapte, coborînd nostalgic între copiii care se străduiesc să facă sport de performanță. Impresia este numai exterioară, căci în perseverența lui, în precizia matematică a mișcărilor, în dîrzenia pe care o bănuiești difuză în toate fibrele sale, stă desigur enigma marii lui longevități în mijlocul bătăliei sportive. Lîngă el, *Petescu*, *Gornea* („*Uitați-vă la Gornea*, ne sugerează antrenorul *Dumitrescu*. *După stingerea conflictului, s-a întors de bună voie la club și acum muncește cu o abnegație exemplară"*), *Pojoni*, *Axente*, *Dembrovschi* etc. Grupul celălalt, mai sprinten la început, mai exuberant, își topește surplusul de energie într-un program de durată mai lungă. *„Rezervoarele lor sînt mai încăpătoare*, spune *Reinhardt*, *vîrsta mai propice pentru acumulări și de aceea noi nu șablonizăm antrenamentele"*. Grupul acesta este dominat de silueta integral roșie a lui *Domide* care spintecă aerul rece cu o bărbiță de marinar olandez.

Halterele și mingile medicinale sînt, în sfîrșit, aruncate la pămînt. Cele două „echipe" se vor angrena într-un cros de 8 000 m cu o pauză de șapte minute la jumătatea distanței. La mijlocul cursei, în răgazul scurt, se controlează pulsul fiecăruia, iar antrenorul *Dumitrescu* notează meticulos cifrele într-un carnețel. În dreptul lui *Dembrovschi* și *Domide* dă din cap cu nemulțumire căci numărătoarea a urcat nepermis peste cota medie.

A doua zi, treningurile multicolore invadaseră iarăși localitatea. Cei de la „Poli" brăzdau în suișuri anevoioase muntele care ține adăpost Herculanelor. Este un munte de legendă, cu un monument în vîrf care cinstește, se spune, bravura unui ofiter de cavalerie, ce pe timpuri a escaladat demonstrativ cu calul său panta abrubtă. Ajuns în vîrf a slobozit triumfal un foc de revolver, dar calul speriindu-se și-a tîrît temerarul stăpîn în prăpastie. Pe acest munte care simbolizează curajul, aspiranții la un loc în „A" alergau acum de zor. Dacă s-ar fi uitat în jos, pe aleile șerpuite, ar fi zărit pe U.T.A. cum execută alergări de 1 000 m cu repetări și pe F.C. Argeș încolonat într-un cros asiduu.

Ion CUPEN

Publicăm această caricatură, realizată de graficianul STAN, cu intenții stimulatorii pentru OTTO DEMBROVSCHI, aflat — deocamdată — în deficit cu eficacitatea care l-a consacrat.

FARUL,

PE FĂGAŞUL ÎNFIRIPĂRII UNEI „TRADIŢII LOCALE"

Echipa marinarilor din Constanta este o formație care a început să prindă cheag în fotbalul nostru de elită. După o existență mai veche, cînd se afla aproape mereu pe margine de prăpastie, Farul și-a clădit — cu sîrg și răbdare — un postament solid în „primele 16" ale țării. Formație de robustețe fizică, de pricepere în manevrarea jocului cu fotbaliști maturizați de experiența multor campionate și chiar a multor echipe. Farul Constanta este privită de partenerele sale de întrecere cu respectul pe care ți-l insuflă o echipă de fotbal solidă și avînd sentimentul propriei valori.

Poate că niciodată Farul nu și-a dovedit mai exact posibilitățile sale ca în returul campionatului trecut, cînd finișul său a fost puternic, măturînd din cale, fie acasă, fie în deplasare, adversări de mîna întîi cum ar fi Dinamo, Steaua sau Rapid. S-a crezut atunci că un proces de cristalizare se înfăptuise total și cu rezultate bune, iar previziunile pentru noul campionat au fost optimiste. Ele s-au îndeplinit doar parțial, din cauze pe care le vom analiza mai jos. Acordăm unele circumstanțe atenuante, pornind de la observația că un angrenaj rodat anul trecut a suferit unele dislocări obiective: ne gîndim la plecarea lui Sasu din cvartetul ofensiv.

Nesincronizarea fundașilor constănțeni a generat primirea multor goluri. Portarul Ștefănescu (la pămînt) a ratat intervenția, iar Stoica și Antonescu privesc parcă hipnotizați la duelul aerian dintre clujeanul Soos și Tufan, venit și el în sprijinul apărării.

STILUL DE JOC

Ideea și organizarea jocului se pare că sînt reflectarea justă a posibilităților jucătorilor, legată de calitățile lor fizice și tehnico-tactice. Incercarea de realizare a unui echilibru sensibil egal între compartimente a fost găsită prin aplicarea unei așezări adecvate (4—3—3) în care cele trei linii au acționat rațional, acoperind în egală măsură toate zonele terenului. In acest fel, printr-o mare elasticitate în joc au putut fi aplicate sarcinile duble de atac și apărare cu toate că circulația mingii, arma de bază a jucătorilor echipei, nu s-a făcut uniform pe tot parcursul celor 15 etape.

Din această cauză, jocul colectiv a avut de suferit și echipa a vădit scăderi de ritm și intensitate, deficiență care s-a observat de cele mai multe ori în partea a doua a întîlnirilor. Pentru exemplificare amintim meciurile cu F. C. Argeș (la pauză 0—0, iar în repriza a doua constănțenii au primit două goluri); cu Politehnica Iași (deși a condus la pauză cu 1—0, în final Farul a pierdut întîlnirea cu 3—2) și cu Rapid (joc în care, după 2—0, constănțenii au fost egalați în ultimele 25 de minute)

PREZENȚE ÎN CELE 15 ETAPE

JUCĂTORI FOLOSIȚI		MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	STEFĂNESCU	11	760	6 09
2	POPA	8	542	6 37
3	STOICA	13	1115	6 30
4	ANTONESCU	15	1350	7 40
5	MARES	11	990	6 90
6	PLEȘA	11	921	6 54
7	N CONSTANTINESCU	4	211	7
8	MUSTAFA	3	201	5 66
9	CHIRCĂ	2	180	6
10	TĂNASE	15	1320	7 13
11	I.CONSTANTINESCU	10	387	6 55
12	BADEA	14	1130	7 71
13	OPREA	15	1244	6 40
14	TUFAN	14	1174	6 64
15	OLOGU	12	567	6 33
16	CARAMAN	14	1212	6 78
17	KALLO I	13	1082	6 84
18	KALLO II	1	90	7
19	GRAMA	1	38	5

UN ECHILIBRU... NEDORIT

Urmărind rîndul din dreptul cifrei cu nr. 7 în clasament, poziție ocupată de echipa Farul la sfîrșitul turului, îți sare în ochi de două ori cifra 25. Intr-adevăr, numărul de goluri înscrise este identic cu numărul celor primite. Așadar, în disproporție cu fertilitatea atacului, se situează linia defensivă care a primit același număr de goluri, creînd astfel un echilibru... nedorit prin reducerea la zero a diferenței dintre ele. Analizînd această situație observăm că, în clasamentul eficacității, Farul ocupă locul al treilea, după Dinamo București și Politehnica Iași care au la activ cîte 26 de goluri marcate, iar la polul opus pe locul al doilea, după C.F.R. Cluj cu 26 goluri primite. „Acest aspect, spunea antrenorul Robert Cosmoc, pe de o parte ne mulțumește, pe de alta, nu".

Care sînt factorii care au generat acest dezechilibru?

APĂRAREA. Cauza principală a primirii unui număr atît de însemnat de goluri este urmarea aplicării unui marcaj defectuos de către toți cei patru fundași, ca și lipsa de sincronizare a alegerii momentului deposedării.

Încă din vară, în timpul perioadei precompetiționale, sesizînd slăbiciunile apărării, antrenorii au purces la rocada fundașilor centrali. Lui **Mareș** i s-a încredințat rolul de a marea strict atacantul central advers cel mai avansat, iar **Antonescu** a fost retras ca ultim apărător devenind libero clasic. Ideea s-a arătat inspirată numai în parte. In timp ce Antonescu a dat satisfacție într-un post cheie, Mareș, în scădere de formă față de sezoanele trecute, nu a reușit să se achite de noua sa sarcină prin anihilarea promptă (în prima fază a acțiunilor) a vîrfului advers pe care-l avea în grijă. Acestei dereglări i s-a adăugat și jocul inconstant al fundașilor laterali **Pleșa** și **Stoica.** Plasamentul defectuos, neglijarea dublajului, neaplicarea corespunzătoare a jocului la interceptie, dublate de absența unor calități fizice de bază (în special viteză și mobilitate) sînt cîteva din culpele fundașilor laterali. In timp ce **Pleșa** dispune de un bun plasament și de o tehnică corespunzătoare, dar e foarte lent, **Stoica** este mai bine înzestrat fizic (uneori abuziv în atacuri neregulamentare), dar deficitar tehnic și foarte puțin receptiv tactic. In ultimele două etape, în meciurile cu Jiul și Rapid, se pare că încercarea de titularizare a tînărului Ghirca a dat satisfacție, unul din golurile apărării fiind suplinite.

TUFAN
văzut de Al. CLENCIU

ANTONESCU
văzut de STAN

MIJLOCAȘII. Una din explicațiile eficacității atacului este legată și de aportul adus de cei trei jucători de la mijlocul terenului **Tufan, Tănase** și **Badea.** In această compoziție a liniei mediane, **Tufan** și **Badea** au jucat un rol ofensiv, ambii cu vechi state de serviciu în atac, iar **Tănase,** înzestrat cu o mare adaptabilitate la sarcinile de joc și o remarcabilă capacitate de efort a acționat pe o rază largă, fără a neglija principala obligație de a veni în sprijinul apărării. Atacanții au fost net avantajați fiind de cele mai multe ori susținuți de cei doi mijlocași, cînd **Tufan,** cînd **Badea,** intercalîndu-se alternativ în prima linie, participînd deseori la finalizare. De altfel mijlocașii au și marcat 7 din cele 25 de goluri. Cu toată această laborioasă activitate, mijlocașii s-au făcut vinovați de o serie de lipsuri care o dată remediate vor contribui pozitiv la jocul echipei și vor mări coeficientul de eficacitate. Ne referim la predilecția lor de a prefera pasele la distanțe medii și scurte și totala ignorare a transmiterii mingii la distanțe mari ca și renunțarea la pasele pe diagonala terenului.

ATACUL. Transferat la începutul campionatului, clujeanul **Oprea,** a alcătuit împreună cu **Caraman** un nou cuplu de atacanți centrali. Deși în primele etape Oprea a avut o evoluție inegală, s-a încadrat treptat în jocul echipei. Acești doi jucători au 12 goluri la activ, aproape jumătate din totalitatea celor înscrise. La ședința de analiză a turului, antrenorul Cosmoc aprecia că prin prezența unor calități fizice de bază (în special viteză și mobilitate) sînt cîteva din culpele fundașilor laterali. In timp ce **Pleșa** dispune de un bun plasament și de o tehnică corespunzătoare, dar e foarte lent, **Stoica** este mai bine înzestrat fizic (uneori abuziv în atacuri neregulamentare), dar deficitar tehnic și foarte puțin receptiv tactic. In ultimele două etape, în meciurile cu Jiul și Rapid, se pare că încercarea de titularizare a tînărului Ghirca a dat satisfacție, unul din golurile apărării fiind suplinite.

MIJLOCAȘII. Una din explicațiile eficacității atacului este legată și de aportul adus de cei trei jucători de la mijlocul terenului **Tufan, Tănase** și **Badea.** In această compoziție a liniei mediane, **Tufan** și **Badea** au jucat un rol ofensiv, ambii cu vechi state de serviciu în atac, iar **Tănase,** înzestrat cu o mare adaptabilitate la sarcinile de joc și o remarcabilă capacitate de efort a acționat pe o rază largă, fără a neglija principala obligație de a veni în sprijinul apărării. Atacanții au fost net avantajați fiind de cele mai multe ori susținuți de cei doi mijlocași, cînd **Tufan,** cînd **Badea,** intercalîndu-se alternativ în prima linie, participînd deseori la finalizare. De altfel mijlocașii au și marcat 7 din cele 25 de goluri. Cu toată această laborioasă activitate, mijlocașii s-au făcut vinovați de o serie de lipsuri care o dată remediate vor contribui pozitiv la jocul echipei și vor mări coeficientul de eficacitate. Ne referim la predilecția lor de a prefera pasele la distanțe medii și scurte și totala ignorare a transmiterii mingii la distanțe mari ca și renunțarea la pasele pe diagonala terenului.

ATACUL. Transferat la începutul campionatului, clujeanul **Oprea,** a alcătuit împreună cu **Caraman** un nou cuplu de atacanți centrali. Deși în primele etape Oprea a avut o evoluție inegală, s-a încadrat treptat în jocul echipei. Acești doi jucători au 12 goluri la activ, aproape jumătate din totalitatea celor înscrise. La ședința de analiză a turului, antrenorul Cosmoc aprecia că prin respectarea sarcinilor și a mișcării în teren, Oprea a dat cea mai mare satisfacție dintre atacanți. Dacă pînă acum cuplul **Oprea—Caraman** s-a aflat în perioada de cunoaștere, de formare, avem convingerea că în retur vor mări forța de percuție a liniei ofensive.

Tricoul cu nr. 11 i-a fost încredințat lui **Kallo** care a acționat ca o extremă clasică pe partea stîngă a terenului. Deși dispune de calități specifice acestui post, Kallo a traversat perioade diferite de formă, evoluțiile sale fiind neuniforme de la meci la meci. Pe partea dreaptă a terenului, ca extremă falsă, s-a intercalat de obicei cîte un mijlocaș, iar la unele meciuri, cînd această tactică a fost dejucată de adversari, **Ologu** a fost introdus în echipă, dar de cele mai multe ori după pauză.

Ca o caracteristică a liniei ofensive s-a remarcat buna ei evoluție în meciurile din deplasare și randamentul scăzut în cele disputate pe teren propriu. Aceasta întrucît atacanții preferă spațiile largi de manevrare: ori, la Constanța, echipele oaspe, betonînd apărările, au incomodat activitatea înaintașilor echipei Farul, jucători cu predilecție spre jocul individual.

CIFRE SUPERLATIVE

Cei mai vechi jucători ai echipei : Ologu (1960), Pleșa (1961), Tufan (1963).

Nouă jucători sînt dobrogeni : Tufan, Tănase, Pleșa, Stoica, Antonescu, Ologu, Caraman, Mustafa și Grama

Media de vîrstă a echipei : 25 ani

Cel mai bun loc ocupat în clasamentul turului : 3, în etapa a V-a.

Cel mai slab loc ocupat în clasamentul turului : 8 în etapele a II-a, a VII-a și a XIII-a

Cea mai bună performanță : 2-2 cu Rapid la București

Cea mai slabă performanță : 2-1 cu C.F.R. Timișoara la Constanța.

Cea mai nemeritată înfrîngere : 2—3 cu Politehnica la Iași.

Compartimentul cel mai constant : linia de mijlocași.

Cel mai nesigur compartiment : apărarea imediată.

Cel mai eficace jucător : Oprea.

Cel mai vîrstnic jucător : Badea.

Cel mai util jucător : Tănase.

Cel mai bun tehnician : Kallo.

Cel mai constant jucător : Badea.

Cel mai tînăr jucător : Mustafa.

Cel mai puțin folosit : Grama (38 de minute în meciul cu Steaua)

Cel mai bun portar de etapă : fundașul Antonescu, intrat în poartă în mod fortuit la meciul cu U.T.A. și notat pe toată linia cu calificativul maxim (nota 10).

Cele 25 de goluri au fost înscrise de: Oprea (7), Caraman (5), Badea (3, unu din 11 m), Tufan (3), Kallo (3), Ologu (2), Tănase și I. Constantinescu cîte unu.

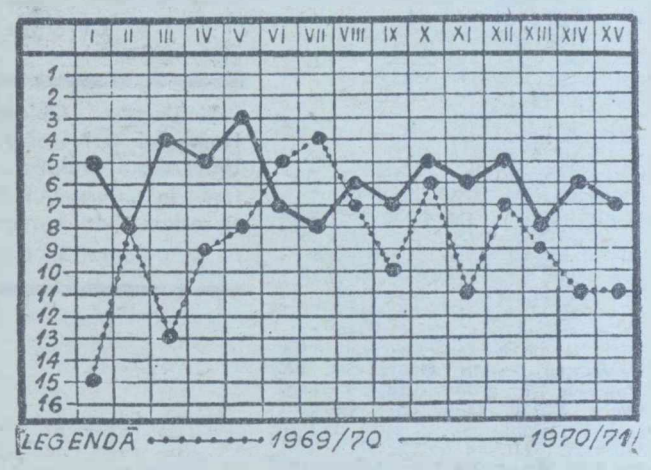

Graficul reprezintă evoluția comparativă în turul actualului campionat (linie continuă) și a celui din ediția 1969—70 (linie punctată). După cum se poate observa, actuala comportare a fost superioară în valoare și constanță.

NOUA FAȚĂ A ECHIPEI

Improspătarea lotului echipei preocupă din ce în ce mai mult secția de fotbal a clubului. Dacă pînă nu de mult la Farul găseau porțile larg deschise o sumedenie de jucători veniți de prin alte părți — și exemple sînt numeroase — astăzi mentalitatea a fost schimbată, atît conducerea cît și antrenorii ducînd o **politică de întinerire a lotului cu cadre proprii sau cu elemente tinere de perspectivă de la echipe de categorii inferioare din județ.** Treptat s-a renunțat la serviciile unor jucători. O dată luată hotărîrea s-a văzut că potențialul echipei nu a scăzut, ba, dimpotrivă, de unde la sfîrșitul ediției trecute a turului campionatului echipa ocupa locul 11 în clasament, acum ocupă locul 7. E îmbucurător faptul că acum, chiar în ceasul al doisprezecelea, secția de fotbal călăuzită cu pricepere, entuziasm și personalitate de președintele Tudor Sovăială, a adoptat această binevenită măsură.

In acest tur de campionat intransigența secției și a antrenorilor a creat un climat sănătos de muncă, de unitate morală și de responsabilitate în pregătire și în viața extrasportivă. Inceputul de promovare trebuie să dea încredere conducerii echipei care pe lîngă sprijinul acordat seniorilor va trebui să-și îndrepte și mai mult atenția asupra echipelor de tineret, juniori și copii, mai cu seamă că baza materială este asigurată.

Dorința unanimă este ca greșelile trecutului să nu mai renvie. Ne amintim cum cu ani în urmă Farul cîștiga de două ori, la intervale scurte, campionatul republican de juniori, dar promovarea acestor băieți tineri s-a făcut întîmplător la cu totul alte echipe. Poate faptul că echipa de tineret ocupă astăzi locul 15 în clasament reprezintă o consecință explicabilă a mentalității din trecut. Dar toată lumea este dispusă să uite trecutul și să spere în eficiența noii atitudini.

Gheorghe NERTEA

RAPID — O ECHIPĂ LIPSITĂ DE ILUZII?

Rapid Bucureşti este considerat încă un copil răsfăţat al fotbalului nostru. Nici o echipă nu are în jurul ei o platoşă atît de solidă de adulaţie publică şi interes general. Poate că valul de sentimentalism ce se îndreaptă constant spre formaţia cu tricouri vişinii, să-şi tragă puterea din soarta adeseori neîmplinită a acestei echipe cu calitate aproape permanentă de outsider, din pasiunea netrădată pentru jocul de fotbal, a cartierului unde există, din farmecul individual al unor jucători care au trasat fără voia nimănui, între persoana lor şi masa de amatori ai fotbalului, o punte de simpatie neîngrădită. Cînd Rapidul de ieri îşi făcea apariţia la joc fără **Ionescu** sau **Dumitriu**, tribuna nerăbdătoare, scăpa un geamăt de regret. Astăzi piesa este aceeaşi, decorul la fel ; s-au schimbat doar protagoniştii, căci de data aceasta **Răducanu** şi **Dumitru** cară după ei magnetul popularităţii. Într-un amestec de pasiune şi îngăduinţă, Rapid a consumat şi aceste prime 15 etape ale campionatului actual. Dar din nou, răsplata nu a fost bogată, din nou Rapidul a „frînat" la jumătatea drumului, într-un punct considerat a fi înapoia condiţiilor şi posibilităţilor acestei formaţii.

JOCUL ECHIPEI ŞI AL CIFRELOR

La debutul acestui campionat, Rapid şi-a fixat ca sarcină primordială ocuparea unuia din primele trei locuri în clasamentul turului (obiectiv citat, retroactiv, în şedinţa de analiză a echipei). Respectarea ei s-a realizat, chiar aşa, la limita cea mai de jos. Performanţa în sine ascunde însă un coeficient de relativitate şi trebuie să dăm la o parte perdeaua pe care s-a încrustat o constatare formală. **Desigur, locul al treilea este foarte bun, el conferă posibilitatea practică a unei relansări hotărîtoare, dar altceva ni se pare mai semnificativ : substanţa acestei realizări nu a depăşit nici un moment pragul valoric inaccesibil mediocrităţilor. Echipa a jucat constant, metodic, calculat, fără voluptatea riscului şi fără privilegiul de a fi gustat din spuma iluziilor îndeplinite. Rezultatele ei sînt fără doar şi poate oglinda credincioasă a manierei de joc abordate.**

Rapid reprezintă poate discipolul cel mai credincios al ideii de fotbal născută de „il calcio" : **apărare fermă, completă şi cu avanposturi de nădejde în jucătorii de la mijlocul terenului, în stare să confere porţii proprii securitate maximă.** Evitarea golului devenind crez, crearea lui nu poate subzista decît ca o problemă secundară. Echipa aceasta ştie mai bine ca oricare altă echipă de la noi să zăgăzuiască căile de acces ale adversarilor, să-i respingă pe poziţiile vechi, să împinzească lucid terenul de joc cu piesele sale, să impună unei partide ritmul şi direcţia de joc. **Evoluţia la mijlocul terenului reprezintă o lecţie însuşită cu conştiinciozitate şi talent de jucătorii feroviari. Aici e punctul tare al jocului echipei Rapid ; aici deposedează Dumitru, tot aici impulsionează atacul Dinu, în această zonă trudeşte din greu şi extrema Codreanu, mijlocul terenului îl brăzdează nu odată fundaşii Pop, Codrea sau Lupescu, în avînturile lor ofensive.**

lui Codreanu. Aceşti singuri doi jucători reprezintă astăzi, cu cele 10 goluri marcate împreună, 60% din eficacitatea echipei.

Dar, 17 goluri administrate (două dintre ele din penalti) trădează o forţă ofensivă scăzută şi într-un clasament al „atacului" Rapid s-ar situa pe locul al 10-lea, devansată de teamuri inferioare ei, cum ar fi un F.C. Argeş sau C.F.R. Cluj.

Mult mai evoluată în ştiinţa de a se apăra, **plasa porţii sale n-a fost scuturată decît de 11 mingi** în 1 350 de minute de joc, ispravă întrecută doar de Steagul roşu Braşov.

Acest dezechilibru între cele două momente ale jocului, în favoarea apărării, reprezintă, am spus, o idee îmbrăţişată în mod premeditat. Turnată în tiparul jocului, ea a însemnat scoruri strînse, rezultate obişnuite, 18 puncte în clasament (la două puncte distanţă de prima clasată şi la unul singur de ocupanta locului 8 !). Economicoasă în joc, nehazardată, meticuloasă, muncitoare, echipa Rapid s-a înscris în turul campionatului, întocmai ca un şahist trecut prin turnee de rutină care se aşează la masa de joc cu veleibut anevoios pentru Rapid" („U" Cluj — Rapid 1—0) ; **„Un luft + un fault = un gol"** (Rapid — Jiul 1—0) ; **„Fotbal cenuşiu"** (Petrolul — Rapid 0—0) ; **„Prea puţin fotbal"** (Rapid — „U" Craiova 1—1) ; **„Pentru Rapid, un singur şut pe poartă în prima repriză"** (S.C. Bacău — Rapid 1—0).

Lupescu : „Nici o grijă, băieţi, Răducanu a plonjat pe minge !" (fază din meciul Rapid — Dinamo 1—1)

Noi păstrăm impresia că energia potenţială a acestei echipe a fost insuficient exploatată, că închistarea într-un joc constructiv, însă dominat de obsesia defensivei, nu-i poate aduce laurii pretinşi. Finalitatea acestui sistem ne sugerează, prin analogie, construirea unui edificiu cu temelie solidă, dar cu acoperişul neterminat.

O PÎRGHIE FERICITĂ

Rapid dispune de un lot în general valoros. Puşi sub aceeaşi lupă, dimensiunile fiecărui jucător diferă, desigur, impunîndu-se în primul plan cei patru titulari obişnuiţi ai echipei naţionale : **Răducanu, Lupescu, Dumitru** şi **Neagu.** Un portar, un atacant central, un mijlocaş şi un fundaş central, tocmai axa geometrică a formaţiei, adică o pîrghie calitativă fericit îmbinată.

Şi, sprijinindu-se de ea, restul echipei, într-o formulă relativ stabilă cu căutări asidue şi găsire tardivă doar pe postul numărul doi de atacant central.

Din „elita de 4" cuvintele cele mai frumoase pentru **Lupescu,** sobru, precis, constant. **Răducanu,** mai puţin hazardant ca în sezonul trecut, a greşit uneori (alternanţa la un moment dat **Răducanu — Rămureanu** în titularizarea portarului, nu ni s-a părut o formulă realistă). **Dumitru,** inconstant, a oscilat între mediocru şi perfecţiune atunci cînd s-a ridicat pe culmile posibilităţilor sale. Prin jocul său bun de deposedare şi pasele lungi, de precizie, a adus un aport decisiv la realizările formaţiei. Îşi reduce însă, singur, valoarea printr-un joc adesea dur peste limitele regulamentare. **Neagu,** poate sub valoarea etalată în echipa naţională, indispensabil totuşi prin priceperea sa de percuţie. Accidentat, nu a jucat ultimele patru etape cînd echipa a fost privată de un veritabil atu ofensiv.

Lîngă **Neagu,** s-au perindat **Strat, Angelescu** şi **Marin Stelian.** Primii doi neconvingători, ultimul mult mai aproape de conturul pretins unui post cu valenţe de complement. **Marin Stelian,** fost mijlocaş nerealizat deplin, s-a simţit mai în apele sale în avanposturi, lîngă „puncherul" **Neagu,** pe care îl serveşte, completîndu-l, cu calităţile sale de tehnician bun şi statistician rafinat.

Este meritul antrenorilor de a-l fi reprofilat pe **Marin Stelian,** după tactul dovedit cu alt prilej, la reîncadrarea cu credit deplin a lui **Năsturescu** şi **Codreanu,** două extreme cu mare capacitate de efort, ce-şi interpretează cu succes în slujba Rapidului, cîntecul lor de lebădă. O menţiune pentru **Dinu,** constant şi laborios ; alta pentru **Codrea** al cărui transfer de la Universitatea Cluj a consolidat flancul stîng al dispozitivului de apărare. Pe cel drept a evoluat fără sinuozităţi, **Pop,** într-o ascendenţă de formă lentă dar vizibilă.

L-am lăsat la urmă pe **Dan.** Acest jucător cu două accidentări care l-au ţinut un timp pe tuşă, s-a străduit să ţină pasul cu alţii şi cu el însuşi din trecutele sezoane. **Dan** ni se pare simbolul unei generaţii rapidiste care luptă să ţină steagul sus, cu risipă de energie şi pasiune. Efortul lor, conjugat cu tinereţea şi vigoarea altora, ţin barca Rapidului cu linia de plutire peste valuri, dar în pînza ei vîntul suflă cîteodată ostenit.

Ion CUPEN

DRUMUL ECHIPEI RAPID ÎN TURUL CAMPIONATULUI 1970—1971

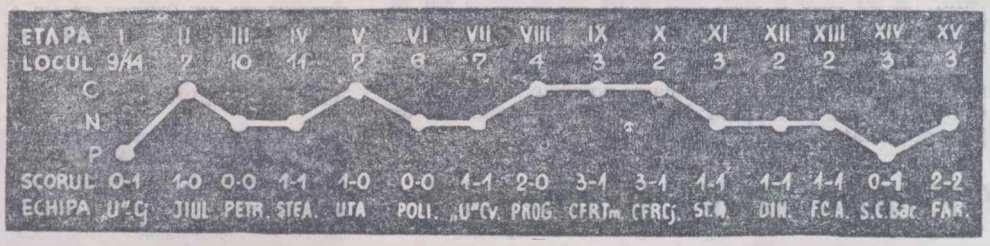

Sigură în apărare, savantă la mijlocul terenului, echipa Rapidului aşteaptă la pîndă gafele adversarului pentru a-i străpunge poarta. Singurul ei jucător de mare percuţie se numeşte **Neagu,** înaintaş de şoc, cu start puternic şi atac incisiv. Tactica echipei admite însă un rafinament exploatat cu succes, concretizat de forţa de şut şi capacitatea de deplasare în teren a tăţi trainice de remiză cu orice preţ. **Şi într-adevăr cu numai 5 victorii, 8 REMIZE şi (doar) două înfrîngeri feroviarii au obţinut un procent de invincibilitate spectaculos, dar fără mare preţ practic, impozant mai mult în statisticile bilanţiere.**

Rapid a evoluat ca un mecanism bine uns, dar cuplat la o singură viteză, mijlocie. El nu a pierdut 12 etape la rînd (etapele II—XIII), dar traseul său a fost plat. Fără explozii, fără svîcniri, echipa a pierdut doar două meciuri în deplasare şi la scoruri minime (0—1 cu „U" Cluj şi S.C. Bacău), s-a complăcut în leagănul călduţ al scorurilor nule în meciurile de răspundere (cu Dinamo, Steaua, Petrolul, Politehnica Iaşi, Farul Constanţa), a bătut fără echivoc (semnul unei riguroase autoaprecieri) într-adevăr numai ceea ce era de bătut în mod absolut previzibil : un C.F.R. Timişoara, Progresul, Jiul, C.F.R. Cluj şi o U.T.A. extenuată de dubla partidă cu Feyenoord.

La timpul cuvenit, radiografiile meciurilor Rapidului, publicate în revista noastră, au purtat cîteva titluri, care acum, la o privire retrospectivă, ni se par nişte jaloane triste. De exemplu : **„De-**

„CEI 19" JUCĂTORI FOLOSIŢI DE GIULEŞTENI

JUCĂTORI FOLOSIŢI		MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	RĂDUCANU	10	834	8 50
2	RĂMUREANU	6	516	6 83
3	POP	14	1185	7 28
4	LUPESCU	13	1170	8 15
5	DAN COE	11	984	7
6	GREAVU	6	456	6 50
7	CODREA	10	900	7 10
8	COSTEA	3	270	7 33
9	STEFAN	3	189	7
10	NIŢA	1	90	7
11	DINU	14	1230	7 07
12	DUMITRU	13	1114	7
13	ANGELESCU	13	651	6 33
14	NĂSTURESCU	14	1230	7 28
15	NEAGU	12	1014	6 99
16	STRAT I	7	372	5 50
17	MARIN STELIAN	11	718	6 54
18	CODREANU	13	960	7 66
19	PETREANU	7	403	6

CONFIDENŢE DINTRE CONFIDENŢE

● **(ETAPA A II-a) :**

„Neagu nu ştie că portarul nu poate fi atacat cu piciorul atunci cînd acesta din urmă vrea să degajeze mingea. Oare nu i-a spus nimeni acest lucru ? Internaţionalul giuleştean trebuie să afle acum că dacă face într-un meci internaţional ceea ce a făcut în repetate rînduri contra Jiului riscă să fie eliminat" .

● **(ETAPA A IX-a) :**

„Toată stima pentru jucătorii fair-play. Este vorba de Pop care în min. 14 şi-a aplaudat adversarul direct — Panici — pentru o spectaculoasă „foarfecă" executată la marginea careului (scorul era alb !), iar în min. 65, faultat de acelaşi Panici într-un moment de enervare, s-a ridicat şi i-a întins primul mîna ca unui prieten".

● **(ETAPA A X-a) :**

„În ultimele zece minute ale meciului Rapid — C.F.R. Cluj, mijlocaşul bucureştean Dumitru s-a îndreptat spre marginea terenului şi a cerut antrenorilor să fie schimbat. Am avut impresia că a făcut-o nu pentru că n-ar mai fi putut face faţă în continuare efortului (nici nu era vorba de un meci care să-l fi solicitat), ci ca o formă de autopedepsire pentru că într-o fază precedentă pierduse un balon simplu. În orice caz, şi el a renunţat uşor, dar şi antrenorii i-au acceptat prea repede dorinţa".

● **(ETAPA A XII-a) :**

„O frumoasă iniţiativă a clubului Rapid. La cabină, înaintea meciului, cu Dinamo, unul dintre conducătorii secţiei, Otto Zaharia, a distribuit ziariştilor care solicitau formaţia, fişe bătute la maşină, pe un formular tipărit, cuprinzînd numele celor 11 titulari, ale rezervelor (cu numerele... reale de pe tricou !) şi alte detalii în legătură cu meciul. Practic, civilizat, modern.

VĂ INVITĂM LA O DISCUȚIE ASUPRA UNEI PROBLEME A CĂREI ACTUALITATE SE ACUTIZEAZĂ:

ROLUL ȘI UTILITATEA CONDUCĂTORULUI DE JOC

ECHIPELE NOASTRE ÎN FAȚA UNUI IMPERATIV AL FOTBALULUI MODERN

Bobby Charlton (stînga) și Coluna au cumulat în echipele lor atît funcția tactică de căpitani cît și pe aceea (reală) de „purtători ai baghetei magice"

Personalități care se conturează fie prin valoarea intrinsecă, fotbalistică, a unuia sau altuia dintre jucători, fie prin anumite funcții pe care unul sau altul dintre componenții „unsprezece"-lui este chemat să le îndeplinească în angrenajul formației. Este, deci, vorba atît despre **„jucătorul-vedetă"**, indiferent de postul său, detașat de restul coechipierilor prin virtuțile sale fotbalistice propriu-zise, cît și de jucătorul cu rol special, sau cu sarcini anumite de joc. În rîndul celor din această a doua categorie, se pot face unele distincții, unele „clasificări — dacă le putem numi așa — și care ne duc la concluzia că putem vorbi despre :

● CĂPITANUL DE ECHIPĂ (de regulă, jucătorul cel mai vîrstnic sau cu cel mai îndelungat stagiu de activitate în clubul respectiv; el este, în teren, purtătorul de cuvînt al tuturor coechipierilor, omul prin care se desfășoară dialogul jucător-arbitru, omul care prin calmul și ponderea sa, prin maturitatea căpătată în ani și ani de activitate, este chemat să imprime întregii echipe nota de sportivitate, de respect pentru conducătorul jocului, adversar și public).

● JUCĂTORUL ANIMATOR, **„jucătorul far"**, jucătorul în jurul căruia se strîng toate energiile echipei. Această personalitate a unei echipe de fotbal poate fi uneori și căpitanul de echipă, dar adesea el nu deține acest rol ci se detașează prin abnegația sa, prin felul cum știe să-și stimuleze coechipierii, prin combativitatea sa, prin dăruirea în joc.

● CONDUCĂTORUL DE JOC (despre care ne propunem să discutăm în aceste rînduri și — după cum vom vedea — în numerele noastre următoare), asupra personalității și rolului căruia insistăm mai jos.

Este de la sine înțeles că aceste linii de demarcație pe care le-am trasat în rîndurile introductive de mai sus nu sînt categorice, că adesea valențele uneia sau alteia dintre cele trei personalități pe care le-am trasat se pot interfera, se completează.

Despre rolul **căpitanului de echipă**, nu trebuie prea mult vorbit. El apare clar publicului, pentru că se detașează prin însăși banderola pe care e obligat să o poarte sau prin aceea că iese pe teren în fruntea monomului formației. Ca să nu mai vorbim și despre faptul că însăși regulamentul de joc prevede necesitatea desemnării unui căpitan de echipă. **„Jucătorul-far"** sau, cum îl numesc unii „motorul echipei", este o figură mai puțin distinctă, mai puțin „în văzul publicului" și pe care îl simt mai mult coechipierii săi în teren. Nici asupra lui nu ne propunem deocamdată să insistăm.

Atenția noastră se îndreaptă către cea de-a treia personalitate a echipei, aceea care polarizează în jurul său activitatea principală din teren, **conducătorul de joc** sau **jucătorul-coordonator.**

POST CONCRET SAU CONCRETIZAREA UNEI VOCAȚII?

Radu Nunweiller — **șeful de promoție al actualilor „dirijori" de echipe din fotbalul nostru**

Cum e și firesc, apariția conducătorului de joc (coordonatorului) este legată de **o anumită treaptă de dezvoltare a jocului.** În linii mari, apariției sale se poate lega de **trecerea de la sistemul clasic W.M. la sistemul cu patru fundași.** Deși, pentru a fi foarte exacți istoricește, am putea aminti că însăși în W.M. se poate vorbi despre un stadiu embrionar al conducătorului de joc, pe care-l putem întrezări în așa numitul **„inter-rătăcitor", centrul atacant retras** sau **jucător fără post fix.** Sub o denumire sau alta, jucătorul respectiv ajunge să se desprindă din tipic, **ca o necesitate a unei organizări superioare a acțiunilor de joc și pentru obținerea unui raport de forțe avantajos pe anumite zone de teren și perioade de timp.** (În paranteză fie spus, însăși „libero" din apărare are la origine aceleași considerente).

Detașarea mai pronunțată a conducătorului de joc ca piesă specializată în cadrul formației este — după părerea noastră — **consecința directă a organizărilor minuțioase ale apărării adverse, aglomerării spațiilor din fața porții și chiar a betonării acestora,** în scopul evitării cu orice preț a golului.

Ce-și propune organizarea jocului cu jucător-coordonator?

În primul rînd, **realizarea unei superiorități numerice în zona centrală a terenului, acolo unde — de regulă — se elaborează** ATACUL. Am scris acest cuvînt cu majuscule, pentru că dorim din capul locului să precizăm că noi sîntem adepții ideii potrivit căreia **coordonatorul sau conducătorul de joc a apărut ca o necesitate a creșterii potențialului** OFENSIV **al unei echipe și în ideea măririi eficacității generale a acesteia.** Pe această bază (deci, pornind de la un raport de forțe superior) se realizează menținerea balonului și deci a inițiativei în această zonă importantă, se stabilesc punctele vulnerabile (sau devenite vulnerabile din dispozitivul apărării adverse, ca urmare a derulării fazei anterioare), o mai bună circulație a jucătorilor și mingii, se stabilesc direcțiile cele mai avantajoase de dirijare a acțiunilor ofensive, se creează posibilități de remarcare a jucătorilor parteneri pentru situațiile virtuale de finalizare.

După cum se vede, în aceste condiții, **jucător-coordonator nu este în mod practic un post fix ci, mai de grabă, o funcție majoră, destinată să contribuie la rezolvarea unor sarcini complexe care — rămînînd în principal ofensive — au însă și numeroase valențe defensive.** Că acest jucător se alege din rîndul celor care, ca post, sînt plasați și acționează în principal la mijlocul terenului (halfi, interi) este un adevăr care nu ne îndreptățește totuși să-l socotim „post fix". De aceea înclinăm spre ideea că atribuirea acestui rol este în fapt CONCRETIZAREA UNEI VOCAȚII, strîns legată și de însumarea unui ansamblu de calități necesare.

UN JUCĂTOR MATUR, CU CALITĂȚI COMPLEXE

Simpla enumerare a sarcinilor jucătorului coordonator scoate în relief și calitățile necesare bunei îndepliniri de către el a rolului ce-i revine în echipă.

În primul rînd, continua necesitate de a se deplasa pe spații mari de teren, înainte — înapoi sau pe ambele laturi ale terenului, ca și necesitatea prezenței sale OPORTUNE la construcția jocului și chiar la finalizare, pretinde din partea acestuia O MARE CAPACITATE DE EFORT ȘI — ca o cerință firească — O EXCELENTĂ PREGĂTIRE FIZICĂ, ceea ce a dus, în mod justificat, la denumirea sa de **„jucător maratonist"**. În al doilea rînd, jucătorul coordonator trebuie să fie POSESORUL UNEI FOARTE BUNE TEHNICI DE JOC. El trebuie să posede un bagaj cît mai bogat de procedee tehnice, executate în mișcare și în condiții din cele mai variate de joc. Lovirea mingii în egală măsură cu capul și piciorul, preluarea, conducerea balonului, driblingul, deposedarea adversarului, toate acestea trebuiesc bine stăpînite, corect executate și în mod oportun utilizate, în funcție de cerințele concrete ale fazei.

Această funcție născîndu-se din necesități de ordin tactic, este de la sine înțeles că una din calitățile fundamentale ale fotbalistului conducător de joc trebuie să fie EXCELENTA SA ORIENTARE ÎN TEREN, ceea ce-i conferă și denumirea de **„strateg"** al echipei. El trebuie să fie inițiatorul și „primul solist" în cadrul combinațiilor tactice, să aleagă momentul potrivit al declanșării atacurilor, zona cea mai propice pentru perspectiva finalizării și — în final — să-și aducă chiar contribuția directă la realizarea golului.

O funcție cu atîtea solicitări tinde și DEOSEBITE CALITĂȚI DE ORDIN PSIHIC, MORAL-VOLITIV. Coordonatorul de joc trebuie să fie calm și lucid, întreprinzător și ingenios, perseverent și tenace, subtil și plin de fantezie creatoare, el trebuie să fie deci un jucător complet, cu o bogată activitate competițională, ceea ce s-ar putea traduce printr-o maturitate superlativă deplină, printr-o completă cunoaștere a secretelor jocului.

De aceea, de regulă, vom găsi acest rol, jucători aflați la apogeul carierei lor fotbalistice sau chiar în cea de-a doua jumătate a activității lor competiționale.

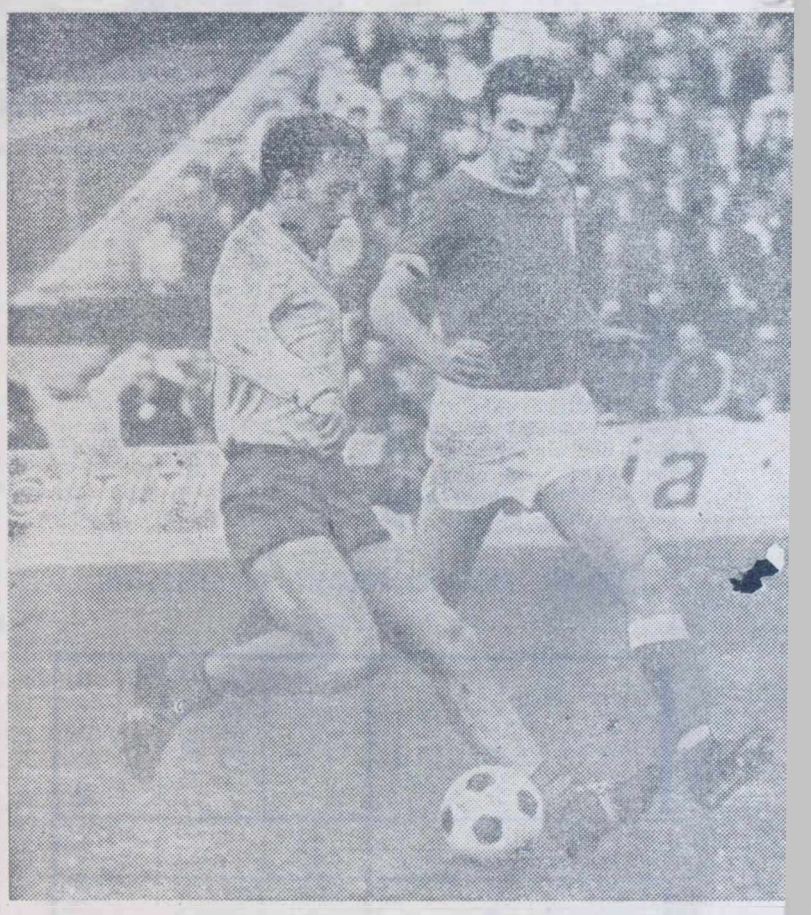

Dobrin, **„metronom" cu faimă nu numai pe stadioanele noastre peste hotare**

ÎN ARENA MONDIALĂ...

Să încercăm acum să trecem în revistă cîteva din figurile cele mai reprezentative ale fotbalului nostru și internațional, care în cadrul echipelor lor de club sau naționale au îndeplinit rolul de jucător — coordonator, luînd exemple atît din activitatea actuală cît și din trecutul nu prea îndepărtat.

Să începem prin a-l cita pe faimosul DI STEFANO de la Real Madrid, considerat de mulți drept unul dintre cei mai buni jucători ai tuturor timpurilor și care a fost unul dintre primii mari interpreți ai acestui rol. Posesor indiscutabil al tuturor calităților enumerate, el excela în primul rînd prin plasamentul său extraordinar, realizat prin deplasări fără efort vizibil și pri
mare putere de anticipație a
lor, ceea ce îi permitea să f
proape în tot timpul unui me
distanța optimă de joc. Să ne a
tim de celebrul meci Real M
— Dinamo București (3—1, pe
dionul „23 August") cînd, dup
zolvarea unei situații critice
părare la poarta echipei spa
în faza imediat următoare a l
din pasa lui Gento cel de-al
gol al lui Real. O altă celeb
mondială, SUAREZ, fost jucăt
Barcelona și la Internaționale
cela — în ansamblul calităților
cesare rolului — prin recupe
mingii în preajma propriei s
fețe de pedeapsă și transmiter

o uimitoare precizie, la mari tanțe, lui Jair sau Mazzolla. O figură celebră a rolului a reprefat-o brazilianul DIDI, de numele uia este legată cîștigarea titlur mondiale din 1958 și 1962 de re Brazilia. Urmașul său, GERN, se dovedește cel puțin la fel dotat, posedînd în plus atuul șut necruțător de la distanță, cum a dovedit-o chiar în finala iei mexicane a C.M., cînd, la ul de 1—1, a înclinat balanța oriei în favoarea echipei sale, o lovitură surprinzătoare, impasă, din afara careului. Remarl, de asemenea, prin calitățile de șut și posesor al unei prelovituri de cap, englezul BBY CHARLTON își înscrie nue printre conducătorii de joc nari aptitudini și realizări de eter. În galeria marilor conduri de joc de peste hotare, vestgermanul BECKENBAUER aduce și el o notă aparte, prin aceea că începe organizarea acțiunilor de joc de pe poziții mult mai retrase, chiar din treimea proprie, ceea ce fac foarte puțini alții, ceea ce dovedește o uimitoare ușurință în parcurgerea marilor distanțe, fără ca aceasta să-l împiedice a fi în același timp și un eficace realizator. Nu pot lipsi din această enumerare — fără pretenții de a epuiza o listă într-adevăr bogată — nici mijanezul RIVERA sau portughezul COLUNA care a strălucit ani la rînd la Benfica sau în marea echipă a Portugaliei, la Londra, cînd s-a clasat pe locul 3. Veritabili arhitecți ai jocului, ei au pus în valoare calitățile de puncheur ale unui Prati sau Eusebio, menținîndu-se totuși și ei la nivelul unor marcatori de valoare.

ȘI ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

a putem începe altfel prezentajucătorilor noștri care au străîn acest rol, decît cu evocaregretatului PETSCHOVSCHI, din marile figuri ale fotbalunostru de după război. La fel un apărător ca și atacant (a t în toate posturile) arădeanul la prin precizia pasei decisive rin a executării loviturilibe cu zid, fără să-i lipsă vreuna din calitățile — pre- pe care le-am enumerat în a parte a acestui material. ulul" lui chiar în echipa ară, ANDREI MERCEA, în ciuptului că era mai lent, impresiointr-o deosebită clarviziune, prin ea execuțiilor tehnice și chiar forța șutului. Creerul echipei mo București din perioada sa primă strălucire DUMITRU OLAE-NICUȘOR se impunea r-o meticulozitate caracteristiinițierea și organizarea acțiude atac în urma cărora jucăca Ene I., Ozon, V. Anghel, sau, vreme, Titi Popescu transau majoritatea intențiilor sale ive în goluri spectaculoase. altă figură reprezentativă din ia conducătorilor de joc din lul nostru a fost CONSTAN- El este, într-un anumit fel, un plu tipic în ceea ce privește ția unui jucător cu aptitudini acest rol. Să ne exîn prima parte a acții sale, la C.C.A., Cons s-a impus ca un atacant excelență, dovadă cele trei tide golgeter al campionatului ite de el. Ulterior, o dată cu erea firească a unor calități teză, compensate însă din plin știgarea unei experiențe comonale, Constantin a devenit un onator de joc tipic, un excelistribuitor de „pase-gol", de își amintesc desigur cu plăcere u, Cacoveanu, Crăiniceanu sau Avram de la Steaua sau Pîrîn epoca în care cei doi alu un cuplu de clasă în echipa ională.

esitatea maturității competițiopentru buna îndeplinire a sarde conducător de joc este confirmată și de evoluția fotbalistică a ex-ploieșteanului BADEA. După cîțiva ani de bun randament pe aripa dreaptă, el a preluat atributele funcției deținute pînă atunci în echipa Petrolul de către Tabarcea, devenind conducător de joc și valorificînd potențele de realizator ale lui Dridea I, cu care de altfel a și făcut într-o vreme cuplu în echipa națională. Iar azi, neobositul Badea, prin tipul său constituțional o adevărată ilustrare a **„jucătorului maratonist"**, continuă să fie unul din cei mai buni coordonatori din fotbalul nostru actual, activînd cu această misiune la Farul Constanța. Deși împărțea într-o bună măsură sarcinile specifice cu mijlocașul Dinu, atunci cînd juca la Rapid. **Dumitriu II** poate fi considerat și el un coordonator de marcă, mai ales că la ora actuală îndeplinește plenar acest rol în echipa Steagul roșu Brașov. Socotit mare campion al „un-doi"-urilor, Dumitriu II a făcut cu Ion Ionescu, un cuplu de care ne aducem aminte cu plăcere, aducînd echipei feroviare o deosebită culoare în joc.

Ajungem acum la doi jucători mai tineri, în plină actualitate: DOBRIN și NUNWEILLER VI.

Primul, un mare maestru al pasei prin surprindere și la ori ce distanță, și-a cîștigat și laurii celui mai bun fotbalist al anului, în 1966 și 1967. Deficitar însă la capitolele rezistență fizică și morală, DOBRIN n-a avut o evoluție constant ascendentă, dar — fiind încă destul de tînăr — mai are timp să-și completeze „inventarul" calităților necesare rolului unui coordonator de joc deplin. Celălalt, dinamovistul NUNWEILER VI, se pare că întrunește la ora actuală cele mai multe calități, care-l impun cu autoritate în acest rol, nu numai în echipa sa de club ci și în echipa națională: mare capacitate de efort, un grad ridicat de tehnicitate, o deosebită maturitate tactică și multă perseverență, la care trebuiesc adăugate și posibilitățile sale în ceea ce privește recuperarea mingii de la adversar, mai ales prin intercepție, ca și cele de șuteur.

NU NE ÎNGRIJOREAZĂ PENURIA ACTUALĂ?

ținînd o privire de ansamblu echipelor noastre divizionare arcăm că nu toate au îmbrădeea jocului cu coordonator nele, nu sînt preocupate de si un astfel de jucător. Ceea eamnă, poate, că **unii antreu-l găsesc necesar** iar alții găsit în lotul respectiv **omul i îndeplinească în mod satiscondițiile necesare.** Departe intenția de a impune alenui conducător de joc drept ție „sine qua non" pentru ientul de ansamblu al echivedem însă că în condițiile modern, această idee nu neglijată, pe plan mondial, ile echipe, ea impunîndu-se ar.

cum, să încercăm a face o incursiune în rîndul echipeDivizia A pentru a vedea în ră fiecare dintre ele a adopmula conducătorului de joc eforturi pentru a se înntr-o linie ce tinde să denerală.

Dinamo București are în persoana lui **Nunweiller VI** un coordonator autorizat și-l folosește ca atare. Petrolul, echipă în construcție, nu are o personalitate conturată pentru acest rol, dar încearcă să-l formeze pe **Moraru**, suplinind unele insuficiențe ale acestuia prin apelul pe care l-a făcut în ultima vreme la experiența de joc și autoritatea lui **Dridea I.** La Rapid, după plecarea lui **Dumitriu II,** atribuțiile conducătorului de joc au fost preluate de **Dinu,** care — de altfel — și în vechea formulă acționa asemănător. În ori ce caz, în „11"-le feroviar se simte nevoia rezolvării acestei probleme într-o manieră mai corespunzătoare, lucru manifestat de altfel și în preocupările celor doi antrenori. Prin venirea lui **Dumitriu II** la Steagul roșu, se pare că s-a găsit aici și soluția potrivită în privința coordonatorului în echipă, deși exferoviarul nu face încă dovada revenirii la plenitudinea forțelor care l-au consacrat. Echipa

Material redactat de
Radu URZICEANU
Mihai IONESCU

Constantin (dreapta) aspiră, justificat, la titlul de „cel mai complet conducător de joc din istoria fotbalului nostru"

O INVITAȚIE

Este, de altfel, tocmai ceea ce ne propunem, pentru că **intenția noastră este ca** — chiar începînd cu viitorul număr al revistei **— să deschidem în coloanele noastre o amplă discuție avînd ca temă „Rolul și utilitatea conducătorului de joc în fotbalul actual".** Sînt invitați să-și spună părerea tehnicienii, antrenorii, foști și actuali jucători, care își pot aduce contribuția fie la elucidarea PROBLEMELOR TEORETICE legate de subiectul supus discuției, fie de ASPECTELE CONCRETE pe care le îmbracă **conducerea și coordonarea jocului în teren în condițiile formațiilor din primul nostru eșalon divizionar.**

Ne gîndim la discuții care să dezbată întrebări ca:

- Jocul cu coordonator este astăzi o condiție obligatorie pentru fotbalul de performanță?
- Ce calități trebuie să îndeplinească jucătorul desemnat pentru un astfel de rol?
- Care sînt dimensiunile și limitele activității concrete în teren a acestuia?
- Cum se împacă ideea coordonatorului de joc cu o eventuală divizare a sarcinilor specifice între doi jucători?
- Impune acest rol, în cadrul procesului de instruire, un capitol special, în ceea ce privește individualizarea pregătirii? Și, în caz de răspuns afirmativ, cînd trebuie începută această pregătire?
- Ne formăm un coordonator sau așteptăm ca el să ni se impună?
- Este potrivit ca jucătorul-coordonator să cumuleze și sarcina de căpitan de echipă sau de „jucător-far", în sensul explicat de noi în introducere?
- Ce a evidențiat turul campionatului actual în privința problemei puse în discuție și care sînt jucătorii care ar întruni cel mai bine calitățile cerute pentru a îndeplini rolul în echipa respectivă? Căror jucători le întrevedeți perspectiva de a deveni, cu vremea, buni coordonatori de joc?

Acestea sînt doar cîteva din jaloanele discuției, ale articolelor de răspuns pe care le așteptăm. Evident însă, problema coordonatorului de joc este atît de amplă încît poate comporta discutarea și a altor aspecte decît cele ridicate de noi în acest articol, care nu se pretinde atoateprinzător ci n-are altă intenție decît de a servi ca bază de discuție.

Didi — Seeler — Beckenbauer — Rivera (de la stînga la dreapta), patru dintre „dirijorii" din teren, care au atins un înalt grad de măiestrie

„ȘI EL A FOST... BĂIATUL MEU“

Sebastian Taciuc. Un nume nu prea cunoscut marelui public sportiv. Antrenează din anul 1945, dar i-a plăcut să stea în umbră, la echipe mai mici. A „urcat“ doar de două ori în prima categorie, antrenînd un an Petrolul și apoi ajutînd Locomotiva București să promoveze în „A“! Nu i-a plăcut să alerge după echipe cu jucători „făcuți“. L-a mistuit continuu pasiunea „descoperirilor“. Și-a tocit ani de zile pingelele bătînd străzile și terenurile de joacă pentru ca să „vînceze“ talentele, să le învețe să zboare după minge și apoi să privească în urma lor cum se înalță tot mai sus, spre alte echipe.

— *Care sînt primii jucători „produși“, ca să spunem așa, de dumneata?*

— Eu zic să-ncepem cu *Birtașu* și *Ivănescu*. In 1945, eram antrenor la „Confecția“. Lucram pe terenul Colentina, cu 200 de puști, de dimineață pînă seara... *Birta* era copil, juca aripă. La echipa primă apăra *Tașula*, fost pînă de curînd arbitru. Intr-o bună zi, *Tasula* s-a accidentat. Pe cine să-l pun portar? Noroc că m-au scos din încurcătură tot puștii : — „*Maestre, luați-l pe „Foanță“, „— Care „Foanță“, mă“ „— Birtașu*“. Intr-o zi, vin la teren și-l văd pe „Foanță“ apărînd șuturile lui *Ivănescu* și *D. Nicolae*. Toate mingile se „lipeau“ de el. Cînd m-au numit apoi antrenor la Flacăra (Petrolul) i-am „tras“ după mine pe el, pe *Ivănescu*, *Cosmoc* și *D. Nicolae*!

— *Unde crezi că ai avut cele mai mari satisfacții ca explorator de talente?*

— Fără îndoială, la Dinamo Obor. Aici, de altfel, am stat și multă vreme, aproape șapte ani. In această perioadă i-am descoperit și lansat pe *Blujdea, Vasile Alexandru, Firică, Panaghia, Voica, Babone, Datcu, Pircălab, Nelu* și *Lică Nunweiller*. *Pircălab* avea 15 ani și patru luni. Activa la grupa de juniori de la Dinamo, la *Nedelescu*. *Mărdărăscu* îi luase la Cluj pe *Drăgoi, Țircovnicu, Publik* și *Dragomir*. Rămăsesem fără echipă! I-am cerut lui *Nedelescu* trei juniori pentru Dinamo Obor. Mi i-a dat pe *Pircălab, Pripas*, și *Budală*. Pe *Pircălab* m-am hotărît să-l utilizez pentru prima oară la Constanța, ca half. Cînd am sosit la vestiare, am anunțat echipa. *Pircălab* a făcut ochii mari auzindu-și numele! Iată cum s-a întîmplat: „*Cum, chiar joc?*“ „*— Da, joci!*“ S-a frămîntat o clipă și a gîngăvit: „*— Nu puteți să băgați pe altul?*“ „*Nu. Joci tu!..*“ A-nceput să-și lege șireturile. Îl tremurau degetele. Își pierduse capul de emoție. A jucat excepțional, făcînd „linie“ la mijloc cu *Lică Nunweiller*. Apoi l-a luat Dumitrescu și l-a dus la Arad, iar Braun a avut curajul și inspirația de a-l promova în prima echipă.

— *Dar cu Datcu cum a fost?*

— *Ilie* juca aripă dreaptă. Mi l-a trimis *Gorgorin*, prin 1956, dar n-aveam ce face cu el pe acest post. L-am sfătuit să treacă portar. A debutat... catastrofal, primind patru goluri în partida cu Sportul studențesc, toate de la *Coloși* și toate de pe la 25—30 de metri!... In meciul următor, un amical cu Locomotiva Tg. Mureș, îi batom pe mureșeni (care activau în „A“) cu 3—0, iar *Ilie* al meu a apărat, fără să exagerez, aproape o sută de mingi, una mai teribilă ca alta. De atunci, *Datcu* a apărat la Dinamo Obor. Șase luni numai. Căci Dinamo auzise de el și l-a luat imediat.

Nici în ultimul deceniu nea *Batică* — cum îl spun amicii — nu a stat cu mîinile-n sîn, descoperindu-i pe *Rugiubei* (Sport club Bacău), *Mihăilescu* (Jiul), *Iosif Petre, Apostol, E. Dumitru* (Metalul București), *Roșu* și *Ivan II* (F. C. Argeș), *Rotaru, Sandu Ion* (Progresul) și *Cheran* (Dinamo București).

— *In privința lui Cheran își asumă... paternitatea și Dincă Schileru. Prea vrei să le iei pe toate, „nea Batică!“*

— *Dincă* l-a luat pe *Cheran* în echipa națională de juniori! Dar pînă atunci jucase la Electronica Obor. La început era atlet. Sărea în lungime și alerga 200 metri plat. M-am gîndit că acest *Cheran*, n-ar fi rău ca centru atacant. L-am încercat „vîrf“, apoi mijlocaș și, în sfîrșit, tot retrăgîndu-l, a ajuns în ultima linie, unde s-a instalat destul de bine. Dovadă că acum e titular la Dinamo București!... Iar pe *Ion Constantin*, să știi, tot eu l-am lansat la Dinamo Obor după o pregătire de doi ani...

...Aici am pus stop discuției cu antrenorul *Sebastian Taciuc*. Se grăbea să ajungă la antrenamentul echipei sale...

— E o echipă mică... I.T.A. București, dar am făcut din ea campioană județeană, mi-a strigat de pe trotuarul celălalt nea Batică... Și am un puști, portar, grozav. Unul *Purdea*... și pe *Ion Gheorghe*, vîrf de atac... A pus ochii Progresul pe el...

...Aceasta este mica dramă — dacă-i putem spune așa — a lui Taciuc. Descoperă minereul prețios, îl șlefuiește pînă pune ochii pe el alt „bijutier“... Iar mai tîrziu, cînd copilul a ajuns vedetă, pierdut prin mulțimea stadioanelor, Taciuc trăiește totuși multe momente de satisfacție, șoptindu-și numai lui... „*acesta a fost „băiatul“ meu, cîndva...*“

G. MIHALACHE

Antrenorul
SEBASTIAN TACIUC

PRIMA DRAGOSTE NU SE UITĂ!

Stadionul din Petroșani, într-o duminică cu fotbal din toamna anului trecut.

Un fluier prelung și lupta sportivă a celor doi adversari care își disputaseră șansele timp de 90 de minute a luat sfîrșit cu victoria meritată a gazdelor. La centrul terenului, jucătorii formațiilor de tineret, Jiul și Steaua, salută publicul și părăsesc apoi în ordine locul întrecerii. In urma lor brigada de arbitri, însoțită de aplauzele spectatorilor și felicitările antrenorilor și conducătorilor ambelor echipe.

Privesc cu atenție grupul celor trei cavaleri ai fluierului și recunosc cu emoție figura unui fost jucător și prieten în același timp, rămas în slujba fotbalului și dincolo de activitatea de performanță. Ca și în urmă cu 10—15 ani, cînd apăra cu îndîrjire spațiul din fața porții lui Crișnic, **Panait Ion** — păstrînd încă vigoarea primei tinereți — primește cu recunoștință nedisimulată mărturia de afecțiune și considerație din partea acelora care dăruiesc cu dărnicie aplauzele.

Cîteva ore mai tîrziu ne-am reîntîlnit, la o masă, singuri cu două cafele mari și un pachet de țigări în față. Cînd i-am mărturisit intenția unui interviu, **Lică Panait** a zîmbit îngăduitor și a făcut într-un anumit fel cu capul, ca și cînd ar fi vrut să spună „numai ești de-ai noștri“. Apoi, fără să mai aștepte o altă invitație, a început... cu începutul.

— **„Fotbalul l-am învățat la „școala Olimpiei“, alături de frații mei Ion Vasile, Valentin Stănescu și Catană. Acolo unde și-au făcut ucenicia, sub îndrumarea părintească a neobositului Papalică Macri, atîtea generații de jucători valoroși din rîndurile cărora s-au ridicat mai tîrziu un Voinescu, Călinoiu, Sîrbu, Pîrvu ș.a. La 15 ani jucam primul meu de juniori. Eram în-a patra de liceu. Imi amintesc că am cîștigat cu 25—0 și că pînă la scorul de 10—0 eu, care jucam fundaș, nici nu atinsesem mingea! Un an mai tîrziu, în 1940 eram titular în prima formație și după alți doi, transferat la Carmen. Aici am cunoscut — în compania unor jucători de clasă — primele mari satisfacții ale performanței“.**

Și în timp ce Panait parcurgea etapele afirmări sale, pe ecranul memoriei îmi apăreau — selectate din noianul amintirilor legate de perioada carmenistă — secvențe din jocuri rămase etalon ca eficacitate și spectacol sportiv: Carmen—Ciocanul 6—2 pe „Venus“. Carmen—I.T.A. 5—2 pe ANEF... Reconstituim apoi împreună „formația de aur“ a anilor 1945—1947: V. Stănescu (St. Ionescu), Panait, C. Marinescu, Novac — Simatos (A. Niculescu), Sclovan (Torioc)— I. Covaci, Marian, Fabian II, Farcaș, Toth III (Gică Popescu), o adevărată reprezentativă națională!

A urmat apoi o scurtă perioadă de tranziție la A.S.A. (C.C.A. de mai tîrziu). Devenisem coechipieri. Panait făcea linie de fundași, ca pe vremuri la Olimpia, cu Catană. O veritabilă centură de beton în fața porții lui Lăzăreanu sau Ilie Savu.

— Lumea spunea atunci că jucai cam tare, Lică.

— **„Intr-un fel era și explicabil. Nu mai aveam în echipă jucători de talia celor de la Carmen, iar lupta pentru supraviețuire în campionat îți punea prea des la încercare nervii. Și apoi, atît eu cît și Catană eram adepții principiului potrivit căruia apărătorii trebuie să se facă respectați de atacanți“.**

— Asta cam așa este. De altfel, și la Petroșani se pare că ai rămas credincios acestei concepții de joc.

— **„Deși ar părea paradoxal, fermitatea apărării reprezintă după mine, baza multor succese. La Jiul, de exemplu, în perioada de maturitate a activității mele ca jucător, forța echipei o constituia sistemul defensiv. Crișnic, Romoșan sau Vasiu erau reprezentarea fidelă a sobrietății, siguranței și devotamentului sportiv, ca să nu mai vorbesc de neuitatul Paraschiva, un exemplu de dăruire pentru fotbal. Parcă-l văd pe Tudorică, în momentele de grea încercare, strigînd de la înaintare către mine, „ce faceți acolo, Lică?“, pentru ca apoi să se retragă și el pe linia apărătorilor punînd din greu umărul la construirea și realizarea succesului nostru“.**

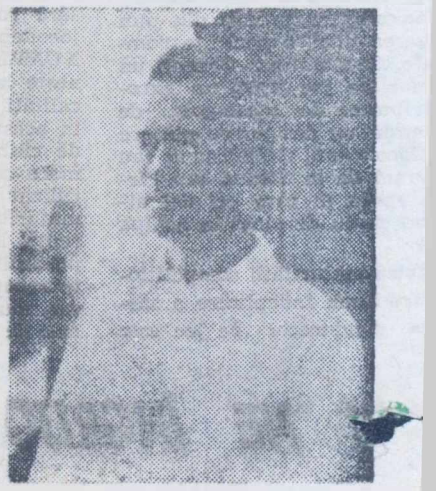

PANAIT

— În 1960 te-ai retras, aș spune, discret de pe gazon, deși, după părerea multora, înainte de a-ți fi spus ultimul cuvînt în fotbal.

— **„Este adevărat, dar la sfîrșitul unei decade de activitate sportivă în Petroșani, încheiasem și pe acolo cu studii la Institutul de mine. Realizasem de fapt încă una din aspirațiile mele în viață, iar obligațiile profesionale, ca inginer, pretindeau nu numai prioritate, ci chiar exclusivitate. Și totuși, chiar în aceste condiții am rămas legat de stadion și de fotbal. Ca arbitru. Am luat-o cu răbdare de la început, ajungînd după cinci ani să conduc partide divizionare de tineret. Deși se pare că distanța care desparte Petroșanii de București constituie de la un timp un obstacol mult prea mare pentru a putea promova pe o treaptă superioară“.**

— Rămîi mereu tînăr și ambițios Lică, cu toate că părul ți-a încărunțit de tot.

— **„Asta nu-i un criteriu obiectiv. Și apoi să știi că eu... îl vopsesc în alb, pentru că așa stă bine la vîrsta mea“.**

Mihai IONESCU

„DATOREZ TOTUL FOTBALULUI, CHIAR ȘI PROFESIA DE MEDIC!“

SURDAN

— ...doar Surdan lipsește. Toți ceilalți sînt la pregătire. „Surdi“ a sosit azi de dimineață dintr-o excursie în R.D. Germană — a avut inspirația noastră — și astă-seară va fi prezent la antrenamentul de sală.

Sînt cuvintele antrenorului **Toma Jurcă** de la Politehnica Timișoara. Intr-adevăr, toți jucătorii studenți începuseră pregătirile în vederea atacării primului loc în serie. **Surdan**, fiind singurul absent. Motivat. Dar pentru că știam că blondul mijlocaș timișorean este, într-un fel, un caz singular în fotbalul nostru, doream neapărat să-l intervievăm și iată-ne seara, la sala de sport de la Institutul politehnic timișorean.

...Este sfios **Surdan**. În orice caz, dacă-l vezi pe stradă. Într-un magazin sau într-o sală de spectacole, cu greu poți să-ți dai seama că el este fotbalistul care a „îngenunchiat“ atîția portari, sau — dimpotrivă — atîția atacanți. Pentru că **Surdan** joacă la fel de bine atît fundaș, specialitatea sa din anii trecuți, cît și atacant, descoperire mai „recentă“ a antrenorilor timișoreni.

Dar cine este SIMION SURDAN? Oricine ar putea răspunde că reprezintă actualul portdrapel al fotbalului din orașul de pe Bega, fiind singurul său reprezentant (în anii din urmă) în echipa națională A. Ar putea fi apoi, enumerate evoluțiile sale în reprezentativele de juniori și de tineret etc. etc. Dar **OMUL Surdan** este mai puțin cunoscut, iar biografia sa constituie un model pentru mulți, foarte mulți dintre fotbaliștii noștri care, încrezîndu-se prea mult în fotbal și în ei înșiși, s-au trădat, de fapt, tot pe ei...

Dar să-l ascultăm depănînd, cu vocea sa domoală momentele mai importante ale ultimilor 15 ani din viața sa:

„Pot spune că în viața mea fotbalul a fost determinant. Fotbalul m-a format ca om, ca intelectual. Datorită lui am ajuns medic. Stomatolog. De fapt, anticipez puțin pentru că sînt încă student, în anul VI și trebuie să-mi dau examenul de stat. Lucrez însă la Policlinica I din Timișoara. Ca pe orice copil, m-a atras fotbalul — joacă. Eram atunci acasă la părinți în satul Pustinis, aflat la 30 km de Timișoara. In 1955, cînd aveam 15 ani, am venit la Timișoara să muncesc, să cîștig ceva bani. Părinții mei rămăseseră acasă. Lucrează și azi la cooperativa agricolă de producție din sat. La Timișoara am intrat ca muncitor necalificat la C.F.R. și, pentru că jucasem fotbal, mă antrenam cu juniorii. Pe atunci C.F.R. tocmai retrogradase din prima divizie. Era echipa „mare“, cu Androvici, Rodeanu, Retezan, Corbuș, Iosif Covaci. Și așa cum se întîmplă întotdeauna, la o retrogradare, echipa se mai schimbă. Unii renunță la fotbal, se mai primenește lotul. Astfel, după numai patru meciuri în echipa de juniori, am ajuns în prima formație. Probabil că am jucat bine pentru că, din 1958, au început prezențele în diferite tabere de juniori, selecții în echipa națională, primele deplasări peste hotare. Cea mai frumoasă amintire din această perioadă este prezența în finala turneului U.E.F.A. disputat în 1960 în Austria. Eram căpitanul echipei. Din nefericire am pierdut: 1—2 cu Ungaria. Paralel cu fotbalul și, repet, datorită lui, am început să-mi completez studiile. Venisem la Timișoara cu numai patru clase elementare. Pînă în 1960 mi-am completat cele șapte clase necesare pentru a mă înscrie la liceul seral. Era foarte greu. Dimineața lucram ca lăcătuș mecanic la depoul de locomotive de la Atelierele C.F.R., după-amiază aveam antrenament și seara mă duceam la școală. Trebuie să-i fiu recunoscător lui Androvici, care între timp ajunsese antrenor și mă obliga să mă duc la școală. In 1964 am terminat și liceul. Intre timp trecusem de la C.F.R. la Politehnica. Eram acum într-un mediu studios, ceea ce m-a stimulat ca să-mi continui studiile. Și, în 1965, am dat examen de admitere la medicină. Am reușit și iată-mă acum în anul VI“.

Dar **Surdan** este nu numai sfios, ci și modest. De la colegii săi am aflat că a încheiat anul V cu media anuală 9, și că a fost bursier în fiecare an! Trebuie să ai voință de fier și o tărie de caracter cu totul specială ca să străbați tot acest drum, presărat cu atîtea obligații: serviciu, școală, fotbal. Și să le duci pe toate la îndeplinire. Pentru că, în ceea ce privește fotbalul, **Surdan** a fost mai tot timpul prezent într-unul din loturile naționale: în anul cînd termina liceul era la „tineret“, în anul II de facultate a făcut acel turneu în America de Sud cu echipa olimpică, cînd s-a reușit o egalitate cu Uruguay și Penarol a pierdut cu 2—0 în fața voinicilor de la Dunăre!

Acesta este, schițat în cîteva linii, portretul lui **Surdan**.

Căsătorit în 1968, a găsit în soția sa, laborantă la catedra de educație fizică a Institutului politehnic, tovarășa de viață ce și-o dorea: **„De multe ori ea este primul meu critic în tot ceea ce fac, mă mobilizează atunci cînd mă încearcă — om sînt și eu — delăsarea“...**

Mircea TUDORAN

CONTINUĂ MĂSURILE DE REDRESARE ÎN FOTBALUL BULGAR

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ

Fotbalul bulgar se găsește într-un moment decisiv al evoluției sale și problemele importante pe care le reclamă trebuie rezolvate în cursul anului 1971.

Eșecul echipei naționale în campionatul mondial din **Mexic** a creat o criză, poate adesea exagerată, dar în orice caz reală. Milioane de spectatori au urmărit pe micul ecran jocul slab al reprezentativei și s-au simțit înșelați în devotamentul și speranțele lor. Această comportare s-ar fi putut da poate uitării, dar, pe parcurs, impresia s-a adîncit căci nivelul valoric scăzut s-a perpetuat și în campionatul național.

Constatarea se întemeiază și pe date concrete. Cîteva comparații relevă nivelul în scădere al fotbalului bulgar. De pildă: în 120 de meciuri din turul campionatului actual s-au marcat 315 goluri, adică 2,26 goluri de meci, o medie inferioară celei obținute în anii precedenți cînd coeficientul arăta astfel: 2,76 în 1969, 2,92 în 1968 și 3,14 în 1967. O decepție în plus a însemnat-o și meciul cu **Norvegia** din cadrul campionatului **Europei**, cînd pe teren propriu nu s-a putut obține mai mult decît 1—1. Nemaivorbind de prezența simbolică (cu excepția lui **T.S.K.A.**) a echipelor de club în competițiile europene! In aceste condiții, scăderea continuă a numărului de spectatori a apărut ca o consecință firească. Astfel, în timp ce acum 2—3 ani, 50—60.000 spectatori vizionau cu regularitate meciurile de fotbal, astăzi cifra lor a scăzut vizibil. Este suficient să amintim numărul derizoriu al spectatorilor prezenți la partida **Slavia Sofia — Marița Plovdiv**, cînd în tribună nu s-au aflat decît 500 de oameni.

Conștient de problemele create, președintele Federației bulgare de fotbal, **Danail Nicolov**, ne-a spus:

„Campionatul de toamnă a demonstrat clar defectele fotbalului nostru. Plenara Uniunii de cultură fizică și sport, analizînd situația, a conceput măsuri a căror realizare ne va ajuta să depășim greutățile. Printre altele s-a considerat că o măsură utilă la ora actuală ar fi specializarea unor antrenori în țări cu fotbalul mai avansat decît al nostru. Astfel, noul selecționer, **V. Spassov**, a plecat în Anglia, **dr. Boșkov** în R.F. a Germaniei, **G. Berkov** în Italia și **N. Aladjov** în U.R.S.S. Ei își vor prezenta raportul cu ocazia unui mare seminar care va avea loc la Varna, la finele lunii ianuarie. „Vor fi chemați toți antrenorii de Divizia A și alături de ei, cîtiva invitați prestigioși de peste hotare, cum ar fi **Kacialin** (URSS), **Angelo Niculescu** (România), **Schön** (R.F.G.), etc. Eu cred că viitorul fotbalului bulgar va fi mai bun", a încheiat Danail Nicolov.

ȘTEFAN NOIKOV

Sofia — 19 ianuarie.

Carnet extern

DAR „FORMULA FACCHETTI"?

In fapt, nu-i o formulă originală a celebrului internaționai italian. Este vorba de o reactualizare, prin opinia sa, a formulei de campionat mondial 1950, fiindcă despre sistemul de disputare a turneului final al întrecerii supreme este vorba. Cum era normal, recentele modificări adoptate de F.I.F.A. asupra modului de organizare a campionatului, au trezit multe comentarii. Primii care au fost solicitați să-și spună cuvîntul au fost, se înțelege, antrenorii și jucătorii.

Ca notă generală, așa cum s-a desprins și din cele cîteva declarații prezentate și de revista noastră în numărul trecut, tehnicienii fotbalului, ca și fotbaliștii, s-au declarat de acord cu noua formulă, în ciuda realității că ea mărește numărul de jocuri și, implicit, al eforturilor. Ceea ce determină nota evasigenerală de satisfacție este faptul că, în bună măsură, eliminarea... eliminatorilor din sferturi și din semifinale, două faze extrem de importante ale întrecerii, nu poate decît să bucure pe omul care dorește ca munca, străduințele sale de pregătire să nu depindă de o SINGURĂ împrejurare dintr-un meci. Și sigur, că, oricît ar exista încă „mîna destinului", acel hazard pe care însăși natura jocului de fotbal nu-l poate exclude, sistemul turneu, dă — oricum — o imagine mai reală, mai puțin expusă întîmplării, despre valoarea, despre potențele unei echipe.

Dar ce este cu formula Facchetti? Căpitanul echipei Italiei evocă așa cum menționam formula 1950 care a mers, cu sistemul „fiecare cu fiecare" pînă la desemnarea campioanei lumii. Actuala formulă a făcut numai trei sferturi din marele pas. Adică, suprema decizie — stabilirea campioanei — a lăsat-o tot unui singur meci, tot așa cum tot cîte un singur joc va desemna și locul primelor opt în clasamentul final. Facchetti observă ca, dacă s-a ajuns la folosirea concluzie că sistemul eliminatoriu nu reprezintă criteriul cel mai potrivit pentru turneul final, de ce el nu a fost totalmente scos. Fundașul lui Internazionale crede că o soluție ideală ar fi aceasta: sistem turneu pentru toată lungimea întrecerii (turneu final); în grupele optimilor de finală, primele două echipe din fiecare grupă se califică — într-o singură serie — pentru întrecerea pentru locurile 1—8; formațiile de pe locurile 3—4 din grupele-optimi, joacă pentru clasamentul locurilor 8—16, tot sistem turneu. Ar fi 10 meciuri de disputat, remarcă Facchetti. Pentru opt dintre echipe vor fi minimum șapte jocuri. Formula pe care o propun mai are avantajul că solicită în mod egal formațiile. Adică, toate cele 16 reprezentative ajunse în turneul final sînt supuse aceleiași probe de rezistență. Ce să mai vorbesc despre totala dispariție a criteriului eliminatoriu.

Și nu știm, zău, dacă Facchetti nu are dreptate.

ef. i.

FOTBALUL LA J.O.

● **Terenul central pe care se va desfășura faza finală a turneului de fotbal din cadrul viitoarei Olimpiade de la München are dimensiunile 104x88 m.**

● **După cum anunță comitetul de organizare a J. O de la München pentru turneul de fotbal este prevăzută o măsură specială menită să evite cît se poate de mult oboseala deplasărilor. Intrucît toate echipele vor locui în satul olimpic, cele care vor susține meciuri de calificare în crașele mai îndepărtate vor avea la dispoziție garnituri de trenuri speciale prevăzute cu vagon-restaurant, cușete de dormit, instalații de masaj etc.**

IN ARGENTINA

PENTRU A 13-a OARĂ BOCA-JUNIORS!

Buenos Aires, seara de 24 decembrie. Pe stadionul **River-Plata** se dispută ultimul act al campionatului argentinian de fotbal, partida dintre primele clasate, **Boca-Juniors** și **Rosario**. Cîștigătoarea acestui meci devine campioana anului 1970!

120 000 de spectatori, printre care 30 000 din orașul **Rosario**, oferă înaintea apariției formațiilor pe teren un „recital" de scandări și urlete suportabil numai pentru cei cu nervii tari. La centru, arbitrul **Coerezza**, o altă celebritate a fotbalului argentinian. Intr-un vacarm de nedescris începe partida cu atacuri furibunde ale lui **Boca-Juniors** și se pare că multipla campioană are de îndeplinit o simplă formalitate. Echipa din **Rosario** are însă în urma ei un sezon excelent și-și apără șansele extraordinar. Cu o apărare bine pusă la punct și cu contraatacuri executate la precizie, băieții lui **Rosario** reușesc ceea ce părea incredibil: deschiderea scorului. In minutul 17 unul din contraatacurile lui **Rosario** se soldează cu o centrare precisă, un picior fatal al stoperului **Marzolini**, mingea deviază păcălindu-l pe **Roma** și 1—0! Prilej de entuziasm pentru cei veniți să încurajeze formația oaspe și momente de derută pentru **Boca-Juniors**. Dezlănțuite, gazdele atacă continuu dar apărarea atentă a lui **Rosario** blochează totul. În minutul 40 **Royas** se lansează într-un dribling prelungit și acest „slalom" al impetuosului atacant central se încheie cu un șut bombă din marginea careului și 1—1! În tribune delir, doar pauza mai reușește să potolească spiritele.

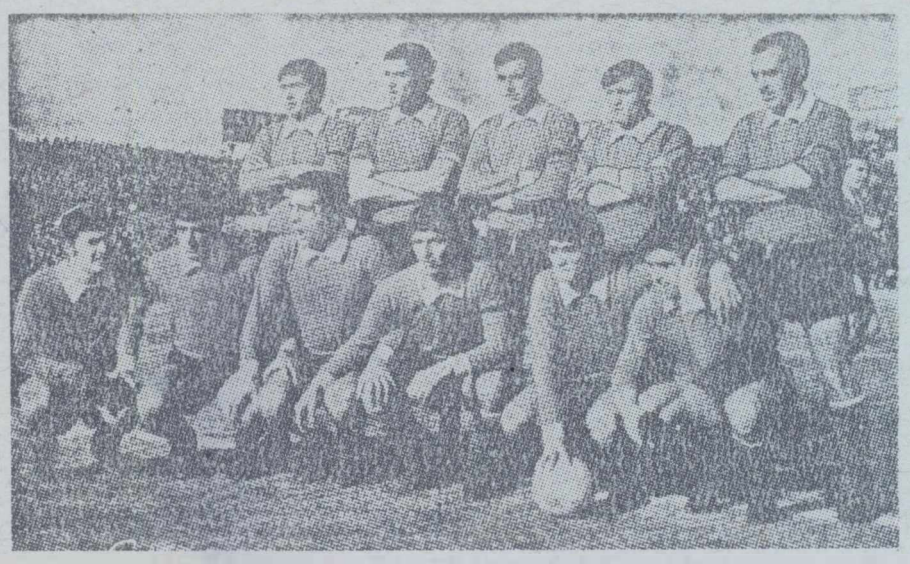

Formația titului nr. 13 al lui Boca Juniors

Repriza secundă înseamnă pentru spectatori un joc al nervilor pentru că niciuna din echipe nu reușește modificarea scorului. Partida necesită prelungiri. În minutul 103 stoperul **Marzolini** se răscumpără pentru greșeala din prima repriză, pătrunde impetuos spre poarta lui **Rosario** o centrare și interul **Coch** deviază în extremis în poartă: 2—1 pentru **Boca-Juniors**, scor cu care se încheie partida.

Capitala Argentinei cu cei 9 000 000 de locuitori ai săi a știut să transforme în triumf acest succes al lui Boca-Juniors oferind pe străzile capitalei un spectacol unic, cu jocuri de artificii și samba în tot cursul nopții.

Din 1931, de cînd clubul a devenit profesionist, **Boca-Juniors** a cîștigat de 13 ori campionatul țării (de cinci ori e vicecampioană) fiind, alături de **River Plata** și **Racing**, una din cele mai populare echipe de fotbal ale **Argentinei**. În acest an **Boca Juniors**, alături de **Rosario**, va participa la competiția „**Copa Libertadores**" rezervată campioanelor din țările Americii Latine. Deocamdată această competiție s-a înscris **Nacional** și **Penarol** (Uruguay), **Universitario** (Peru) și **Fluminense** (Brazilia).

Înainte de a da formația campioanei oferim cititorilor cîteva cifre din campionatul argentinian ediția 1970. Ediția anului care a trecut a cunoscut o luptă acerbă pentru titlul de campioană. Au fost eliminați nu mai puțin de 34 jucători pe parcursul campionatului, iar arbitrul **Coerezza** (care a arbitrat 39 de partide) a eliminat 19 jucători. S-au marcat în total 628 de goluri (3,40 de meci), atacul cel mai eficace fiind cel al lui **San Lorenzo** cu 39 goluri marcate. Golgeterul ultimei ediții a campionatului este atacantul central Adorno (Racing) cu 20 de goluri.

Și acum, formația de bază a lui **Boca Juniors: Roma—Sunc, Nicolau, Marzolini, Melendes — Madurga, Royas — Palaccios, Coch, Savoy, Pianet.**

D. B.

DIN NOU UN GABETTO LA TORINO?

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ

GABETTO-fiul tinde la gloria tatălui său

O echipă construită bucățică cu bucățică de răbdarea competentă a conducătorilor ei, în mod special a lui **Ferruccio Novo**, pe atunci președintele clubului vișiniu, luînd un jucător de aici altul de colo, fără să recurgă la ași deja afirmați, se lansase în marea arenă. Era faimoasa echipă **Torino**.

4 mai 1949: Torino, marele **Torino**, este numit încă și acum așa în **Italia**, zbura spre **Lisabona** pentru a întîlni pe **Benfica**, într-o partidă în onoarea lui **Ferreira**, una dintre celebrele figuri ale fotbalului portughez, care se retrăgea din arenă. La reîntoarcere, catastrofa! La cîțiva pași de orașul italian, chiar pe acea colină care domină încă și astăzi stadionul „**Filadelfia**", terenul care a văzut cele mai mari afirmări ale echipei violete. Nici pînă astăzi, motivele nenorocirii nu sînt cunoscute. Fapt este că avionul care îi readucea acasă pe jucătorii din **Torino** s-a izbit de vîrful colinei **Superga** și că în accident au dispărut, printre alții, zece jucători care îmbrăcau în acel moment tricoul reprezentativei.

Eforturi uriașe s-au depus de atunci pentru a mai reface ceva din ceea ce s-a realizat cu ani de răbdare și de competență. Și, cu toate acestea, cîte ceva a rămas de la marele **Torino**: au rămas soțiile, părinții și copiii. Și unii dintre aceștia din urmă au ținut vie acea flacără care în orice caz nu mai este de mărimea faimei vechiului **Torino**, dar care, grație lor, există. Frații Mazzola, de pildă, fiii căpitanului marelui **Torino, Valentino**, sînt două exemple; n-o să ne oprim asupra lui **Sandro**, a cărui celebritate ne scutește de recomandări, și vom aminti doar, de fratele său mai mic, Ferruccio, care, fie cu Lazio, fie cu alte echipe, a dovedit că bunul sînge nu minte.

Să zăbovim însă asupra unui jucător, aproape necunoscut, dar care descinde din unul din marii jucători ai echipei dispărute; ne referim la **Pier Luigi Gabetto**. Cine era tatăl său? Tinerii cu siguranță nu știu sau nu au decît o idee confuză despre un nume care are de mult locul său binemeritat în galeria marilor jucători italieni. Cei mai în vîrstă însă și-l amintesc pe dinamicul jucător care purta tricoul nr. 9 vișiniu. În stare să rateze goluri gata făcute! În stare să realizeze altele imposibile! Un jucător aparte în adevăratul sens al cuvîntului, de un stil de neconfundat și de neimitat. Îl chema **Guglielmo**. Și el a lăsat un moștenitor: **Pier Luigi**, care, ca și tatăl, și-a încercat norocul pe terenul de fotbal. N-a reușit imediat ca părintele său. Poate pentru că a încercat el însuși să-l copieze, ajungînd astfel la un stil cu totul personal pe care nu toți reușesc să-l înțeleagă.

Astăzi, **Pier Luigi Gabetto** joacă în Divizia B după ce a parcurs o cale grea; mai întîi în Divizia a IV-a, apoi în Divizia C și, trebuie să spunem, fără prea mult noroc. La **Novara**, cu toate acestea, unii au apreciat calitățile lui și astăzi **Pier Luigi Gabetto**, sub tricoul nr. 9, acela al tatălui, reușește goluri în serie, într-un campionat, acela de B, care nu face concesii, fără discuție cel mai dificil, cel mai dur din cîte se desfășoară pe stadioanele italiene.

Acum, pe **Pier Luigi Gabetto** îl vor toți: l-a cerut **Bologna**, l-au cerut **Lazio, Lanerossi Vicenza** și alte cluburi, dar **Novara** a răspuns „NU" tuturor. Îl ține în lotul său pentru marile transferări din vara acestui an. Atunci se anunță un pretendent care solicită preferință asupra tuturor: **Torino**. Pentru că este clar că **Pier Luigi Gabetto** are o singură dorință: aceea de a îmbrăca tricoul nr. 9 vișiniu purtat cu atîta mîndrie și cu atîta onoare de bietul Guglielmo.

CESARE TRENTINI

FORMULA CAMPIONATULUI U.R.S.S.

De curînd. Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a publicat hotărîrea în legătură cu desfășurarea campionatului de fotbal al U.R.S.S. pe anul 1971. Echipele din clasa „A" își vor disputa întîietatea în cadrul a trei ligi: superioară, întîia și a doua. În campionatul din acest an, în liga superioară vor activa un număr de 16 echipe, în liga 1 — 22 de echipe, iar în liga a II-a un număr total de 116 echipe împărțite în șase zone. Echipele care în campionatul pe anul 1971, vor ocupa locurile 15 și 16 în liga superioară, vor retrogada în liga I. Echipele care vor ocupa locurile 1 și 2 în prima ligă, vor activa în campionatul pe anul 1972 în liga superioară. Echipele care vor ocupa locurile 18—22 în liga I, vor retrograda în liga a II-a a clasei A.

În liga secundă, cele 116 echipe sînt împărțite astfel: 63 de echipe din R.S.F.S.R.: 26 din Ucraina; 5 din Belorusia; 5 din Uzbekistan; 7 din Kazahstan; 6 din Gruzia; 2 din Armenia; 2 din Azerbaidjan.

Campionatul ligii superioare se va desfășura între 1 aprilie și 6 noiembrie 1971, iar campionatul ligii I și a II-a între 5 aprilie 1971 și 16 noiembrie 1971.

Liga superioară este alcătuită din următoarele echipe: T.S.K.A. Moscova; DINAMO Moscova; SPARTAK Moscova; DINAMO Tbilisi; ZAREA Voroșilovgrad; TORPEDO Moscova, DINAMO Kiev; S.K.A. Rostov pe Don; DINAMO Minsk; ȘAHTEOR Donețk; NEFTCI Baku; ARARAT Erevan; PAHTAKOR Tașkent; ZENIT Leningrad; KARPATI Lvov; KAIRAT Alma Ata.

Liga I are în componența sa următoarele echipe:

CERNOMORET Odesa; TORPEDO Kutaisi; SPARTAK Ordjonikidze; DNEPR Dnepropetrovsk; LOKOMOTIV Moscova; METALIS Harkov; DINAMO Leningrad; ARIPILE SOVIETELOR Kuibișev; RUBIN Kazan; ȘAHTEOR Karaganda; JALGHIRIS Vilnius; MOLDOVA Chișinău; TEXTILȘCIK Ivanovo; VOLGAR Astrahan; URALMAS Sverdlovsk; DAUGAVA Riga; PAMIR Dușanbe; ALGA Frunze; STROITEL Ashabad; METALURG Zaporojie; ȘINNIK Iaroslavl; KUZBASS Kemerovo.

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1970

2

În numărul trecut, am inaugurat rubrica de sinteză a meciurilor internaționale, între echipele reprezentative A, disputate (amical sau în diverse competiții oficiale) în anul 1970, pe întreg globul.

Evident, această amplă acțiune inițiată de noi are nu numai scopul de a servi cititorilor noștri o amplă informare, ci și pe acela de a constitui un util documentar pentru tehnicienii și specialiștii federației sau ai cluburilor fruntașe. Urmărind acest „PANORAMIC", ei pot găsi numeroase elemente de informare, utilizabile, mai curînd sau mai tîrziu, asupra fotbalului din unele țări cu care tragerile la sorți din diverse competiții sau turnee ocazionale, ne pot pune față în față.

Rubrica „PANORAMIC" apare sub îngrijirea redactorului nostru MIRCEA TUDORAN.

Abrevieri : (A) = meci amical ; (C.I.B.) = campionatul interbritanic ; (C. Af. = Cupa Africii)

FEBRUARIE

● 16 — Khartum : R.A.U. — COASTA DE FILDEȘ 3—1 (3—0) (C. Af.)

AU MARCAT : Chazli — 3 (R.A.U.), Pokou (C. F.).
R.A.U. : Mokhtar — Siagi, Darwiche, Bobou, Aboubakr, Ezz, Elgohary, A. Razek, Basri, Chazli, Farouk
COASTA DE FILDEȘ : Keita — Obrou, Akran, Guegnery, Diagou, Kallet (Ble), Bazo (Mangue), Tahi, Yoro, Pokou, Djike.
ARBITRU : Bukhili (Maroc).

● 18 — Leon : MEXIC — BULGARIA 2—0 (0—0) (A)

AU MARCAT : Rivas, Basaguren.
MEXIC : Castrejon — Montes, Guzman, Vantolra, Perez, Onofre, Gonzalez, Hernandez, Bustos (Rivas), Fragoso (L. Salgado), Padilla (Basaguren).
BULGARIA : Filipov — Gaidarski, Jecev, Gaganelov, Dimitrov, Bonev, Nikodimov, Marinov, Petrov, Penev, Mihailov.
30 000 spectatori.

● 18 — Lima : PERU — U.R.S.S. 0—2 (0—0) (A)

A MARCAT : Puzaci — 2.
PERU : Segarra — Campos, De la Torre, Chumpitaz, Salinas, Crusado, Challe, Baylon (A. Segarra), Leon, Cubillas, Gallardo.
U.R.S.S. : Kavazașvili — Logofet, Hurțilava, Afonin, Kaplicinii, Papaev, Muntean (Serebrianikov), Asatiani, Puzaci, Bișeveț, Hmelnițki.
27 000 spectatori.

● 21 — Madrid : SPANIA — ITALIA 2—2 (2—2) (A)

AU MARCAT : Anastasi, Riva (I), Salvadore — 2 autogoluri (S).
SPANIA : Iribar — Sol, Eladio, Costas (Grosso), Gallego (Violeta), Uriarte, Lora, Amancio, Garate, Arieta, Rojo.
ITALIA : Zoff — Burgnich, Facchetti, Cera, Puia, Salvadore, Domenghini, Rivera, Anastasi, De Sisti, Riva.
ARBITRU : K. Tschenscher (R.F.G.)
80 000 spectatori.

● 22 — C. de Mexico : MEXIC — SUEDIA 0—0 (A)

MEXIC : Castrejon — Vantolra, Guzman, Montes, Perez, Bernades, Publico (Gonzalez), Calderon (Bustos), Cisneros (Onofre), Basaguren, H. Lopez.
SUEDIA : Helstrom — Selander, Kristensson, Nordquist, Grip, Svensson, Larsson, Eriksson, Danielsson (Cronquist), Ejdetsted (Palsson), Alsson.
40 000 spectatori.

● 22 — San Salvador : EL SALVADOR — U.R.S.S. 0—2 (0—1) (A)

AU MARCAT : Puzaci, Serebrianikov.
EL SALVADOR : Magana — Mehia, Castro (Marionna), Ruballo, Manzano (Mendez), Cabezas, Quintanilla, Cabrera, Monge, Martinez, Acevedo (Aparisio).
U.R.S.S. : Rudakov — Djodjuașvili, Șesternev, Lovcev, Kaplicinii (Hurțilava), Serebrianikov, Muntean, Papaev, Puzaci, (Logofet), Gherșcovici, Nodia.
35 000 spectatori

● 22 — Lima : PERU — BULGARIA 1—3 (1—0) (A)

AU MARCAT : Sotil (P), Penev, Petkov — 2 (B).
PERU : Sartor — P. Gonzalez, Hernandez, J. Gonzalez, Risco, Castameda, Oliva, A. Segarra, Rosjan, Sotil, Ramirez.
BULGARIA : Filipov — Șalamanov, Dimitrov, Penev, Iakimov, Marinov, Gaganelov, Bonev, Nikodimov, Petkov, Mihailov.

● 24 — Lima : PERU — BULGARIA 5—3 (0—1) (A)

AU MARCAT : Dermendjiev, Asparuhov — 2 (B), Sotil, — 3, Challe, Cubillas (F).
PERU : Correa — Campos, De la Torre, Chumpitaz, Salinas (Del Castillo), Cruzado (Soti), Challe, Baylon, Leon, Cubillas Gallardo.
BULGARIA : Simeonov — Gaidarski, Jecev, Dimitrov, Abajiev, Penev, Nikodimov (Iakimov), Marinov (Mihailov), Bonev, Asparuhov, Dermendjiev.

● 25 — Bruxelles : BELGIA — ANGLIA 1—3 (1—2) (A)

AU MARCAT : Bali — 2, Hurst (A); Dockx (B).
BELGIA : Trappeniers — Heylens, Jeck, Devalque, Thiessen, Van Moer, Van Himst, Dockx, Puleunis (Verhexen), Semmeling, Devrindt.
ANGLIA : Banks — Wright, Labone, B. Moore, Cooper, Ball, Hughes, Peters, Lee, Osgood, Hurst.
ARBITRU : A. Sbardella (Italia) ; 45 000 spectatori.

● 26 — San Jose : COSTA RICA — EL SAVADOR 2—0 (1—0) (A)

AU MARCAT : Saenz, Daniels.
COSTA RICA : Sagot — Estupinan, Calvo, Cascante, Elizondo, Aguerro, Daniels, Saenz, Gomez, Vega (Hernandez), Nunez (Wanchope).
EL SALVADOR : Pineda — Mejia, Ruballo, Pineta, Castro, Mendez, Servina, Portillo (Cabrera), Gil, Libano (Caneda), Aparicio.
ARBITRU : A. Aguilar (Mexic).

● 26 — C. de Mexico : MEXIC — U.R.S.S. 0—0 (A)

MEXIC : Castrejon — Vantolra, Guzman, Montes, Perez, Pulido, Hernandez, Cisneros (Onofre), Padilla, Basaguren (Valdivia), H. Lopez.
U.R.S.S. : Kavazașvili — Logofet, Hurțilava, Afonin, Kaplicinii, Kiselev, Muntean, Asatiani, Puzaci, Gherșkovici, Hmelnițki.
ARBITRU : G. Canessa (Columbia); 65 000 spectatori.

MARTIE

● 1 — Puebla : MEXIC — SUEDIA 0—1 (0—0) (A)

A MARCAT : Eriksson.
MEXIC: Castrejon — Vantolra, Guzman, Montes, Perez, Hernandez, Pulido (Gonzalez), Calderon (Bustos), Cisneros (Onofre), Basaguren, H. Lopez.
SUEDIA : Helstrom — Selander, Kristensson, Nordquist, Grip, Svensson, Larsson, Eriksson, Danielsson, Ejdetsted, Nikolsson.
ARBITRU : G. Canessa (Columbia) ; 30 000 spectatori.

● 4 — Porto Alegre : BRAZILIA — ARGENTINA 0—2 (0—0) (A)

AU MARCAT : Maas, Conigliaro.
BRAZILIA : Ado — C. Alberto, Baldochi, Fontana, M. Antonio, Piazza (Ze Carlos), Gerson, Jairzinho, D. Lopez, Pele, Edu.
ARGENTINA : Cejas — Malbernat, Perfumo, Rogel, Diaz, Madurga, Pastoriza, Conigliaro, Fischer, Brindisi, Mas.
ARBITRU : L. Marques (Brazilia) ; 100 000 spectatori.

● 5 — Lima : PERU — MEXIC 0—1 (0—1) (A)

A MARCAT : Basaguren.
PERU : Rubinos — Campos, De la Torre, Chupitaz, Salina, Challe, Cruzado (Sotil), Baylon (Del Castillo), Leon, Cubillas, Gallardo.
MEXIC: Castrejon — Vantolra, Guzman, Ramirez, Arevalo, Pulido, Hernandez, Gonzalez, Calderon, Basaguren, Lopez.
ARBITRU : E. Hieger (Austria) ; 40 000 spectatori.

● 7 — Rio de Janeiro : BRAZILIA — ARGENTINA 2—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Jairzinho, Pele (B) ; Brindisi (A).
BRAZILIA : Leao — Brito, C. Alberto, M. Antonio, Fontana, Gerson, Piazza, Jairzinho, Lopez, Pele, Edu.
ARGENTINA : Cejas — Malbernat, Perfumo, Rogel, Diaz, Pastorizza, Madurga, Conigliaro, Brindisi, Fischer, Mas.
ARBITRU : A. Vieira (Paraguay) ; 100 000 spectatori.

● 8 — Lima : PERU — MEXIC 1—0 (0—0) (A)

A MARCAT : Leon.
PERU : Rubinos — Campos, De la Torre, Chunipitaz, Risco, Challe, Del Castillo, Leon, Sotil, Cubillas, Gallardo.
MEXIC : Pineda — Ramos, Guzman, Montes, Arevalo, Hernandez, Pulido, Rivas, Gonzalez, Valdivia, Gomez.
35 000 spectatori.

● 15 — C. de Mexico : MEXIC — PERU 3—1 (2—1) (A)

AU MARCAT : Padilla, Onofre, Lopez (M) ; Challe (P).
MEXIC : Castrejon — Alejandrez, Perez, Hernandez, Guzman, Nunez, H. Lopez, Mungula (Diaz), Borja, Onofre (Cisneros), Padilla (Valdivia).
PERU : Rubinos — Campos, Risco Challe, De la Torre, Chumpitaz, Baylon (Reyes), Cruzado (Sotil), Leon (Ramirez), Cubillas, Gallardo.
ARBITRU : D. Di Leo (Mexic) ; 60 000 spectatori.

● 18 — C. de Mexico : MEXIC — PERU 3—3 (1—2) (A)

AU MARCAT : Leon, Baylon, Salinas (P) ; Valdivia, Lopez, Hernandez (M)
MEXIC : Castrejon — Alejandrez, Guzman, Nunez, Perez, Hernandez, Onofre, Cisneros, Valdivia, Borja (Fragoso), H. Lopez
PERU : Rubinos — Campos, De la Torre, Chumpitaz, Salinas, Cruzado (Gonzalez), Challe, Baylon, Leon, Cubillas, Gallardo.
ARBITRU : A. Aguilar (Mexic) ; 56 000 spectatori.

● 22 — Sao Paulo : BRAZILIA — CHILE 5—0 (4—0) (A)

AU MARCAT : Roberto — 2, Gerson, Pele — 2.
BRAZILIA : Leao — C. Alberto, Brito, Joel, M. Antonio, Clodoaldo (Lopez), Gerson, Jairzinho, Roberto, Pele, P. Cesar.
CHILE : Astorga — Herrera, Diaz, Zelata, Villaroel, Lauhe, Acevedo, Hoffmann, Castro, Cazelli, Fouilloux.
100 000 spectatori.

● 22 — Addis Abeba : ETIOPIA — ISRAEL 1—5 (0—3) (A)

AU MARCAT : Feygenbaum — 3, Spiegler — 2 (I) ; Geremew (E).
ISRAEL : Novosky (Hmeir) — Syger, Bello, Rosenthal, Vollach, Rom, Schum, Feygenbaum, Spiegler, Balanero, Talbi.
30 000 spectatori.

● 25 — Addis Abeba : ETIOPIA — ISRAEL 1—1 (1—1) (A)

● 25 — Rio de Janeiro : BRAZILIA — CHILE 2—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Castro (C) ; C. Alberto, Rivelino (B)
BRAZILIA : Felix — C. Alberto, Brito, Joel, M. Antonio, Clodoaldo, Gerson, Jairzinho, Pele, Roberto, P. Cesar (Rivelino).
CHILE : Vallejos — Diaz, Laube, Herrera, Cruz, Acevedo, Cazelli (Berli), Silva, Messen, Castro (Zelata), Cortazar.
ARBITRU : A. Vieira (Paraguay) ; 110 000 spectatori.

● 31 — Montevideo : URUGUAY — PERU 2—0 (2—0) (A)

AU MARCAT : Maneiro, Cubilla.
URUGUAY : Mazukiewicz — Ancheta, Matosas, Ubinas, Brunell, M. Castillo, Maneiro, Losada, Gomez, Cubilla, Bareno.
PERU : Rubinos — Campos, De la Torre, Gonzalez, Salinas, Castaneda, Challe, Baylon, Leon (Sotil), Cubillas, Gallardo.
ARBITRU: P. V. Varaga (Uruguay); 45 000 spectatori.

APRILIE

● 8 — Buenos Aires : ARGENTINA — URUGUAY 2—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Conigliaro, Mas (A); Zubia (U.).
ARGENTINA : Cejas — Malbernat, Diaz, Raimondo, Perfumo, Rogel, Brindisi, Madurga, Conigliaro, Fischer, Mas.
URUGUAY : Mazurkiewicz — Ubina, Brunell, Esparrago (A. Gomez), Anchetta, Matosas, Losada, Fontes, Zubia, Maneiro, Bareno.
ARBITRU : L. Pestarino (Argentina) ; 43 000 spectatori.

● 8 — Rouen : FRANȚA — BULGARIA 1—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Michel (F) ; Jekov (B)
FRANȚA : Carnus — Djorkaeff, Rostagni, Michel, Novi, Bosquier, Bras, Revelli, Loubet, Broissart, Bereta.
BULGARIA : Simeonov — Șalamanov, Aladjov, Bonev, Dimitrov, Jecev, Dermendjiev, Nikodimov, Jekov, Iakimov (Petrov), Marașliev.
ARBITRU : Hannet (Belgia) ; 20 000 spectatori.

● 8 — Stuttgart : R.F.G. — ROMANIA 1—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Dinu — autogol (R.F.G.) ; Neagu (R).
R.F.G. : Maier — Vogts, Hottges, Weber (Sieloff), Schnellinger, Beckenbauer, Grabowski, Haller (Lorenz), G. Müller, Overath, Maas (Roth).
ROMANIA : Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Nunweiller VI, Neagu, Dobrin (Ghergheli), Dumitrache, Lucescu (Dembrovschi).
ARBITRU : G. Emszberger (Ungaria) ; 73 000 spectatori.

● 8 — Sarajevo : IUGOSLAVIA — AUSTRIA 1—1 (0—1) (A)

AU MARCAT : Redl (A) ; Bajevici (I)
IUGOSLAVIA : Mutibarici — Gracianin, Stepanovici, Paunovici, Pirici, Bajici (Hadziabdici), Petkovici (Mujkici), Becejac (Tesan), Musemici, Bajevici, Gealci.
AUSTRIA : Harreither — Pumm, W. Huberts, Geyer, Schmidradner, Sturmberger, Pirkner, Krieger, Parits, Ettmayer, Redl.
ARBITRU : I. Zsolt (Ungaria) ; 6 000 spectatori.

● 12 — Viena : AUSTRIA — CEHOSLOVACIA 1—3 (0—3) (A)

AU MARCAT : Kreuz (A) ; Albrecht, Hrdlicka, Adamiec (C).
AUSTRIA : Harreither (Rettensteiner) — Pumm, W. Huberts, Geyer, Schmidradner, Sturmberger, Pirkner (Kreuz), Krieger, Parits, Ettmayer (Hickersberger), Redl.
CEHOSLOVACIA : Viktor — Dobias, Hagara, Hrdlicka, Hrivnak, Migas, B. Vesely (F. Vesely), Jurkanin, Adamec, Kuna, Albrecht.
ARBITRU : Buchelli (Elveția) ; 30 000 spectatori.

● 12 — Belgrad : IUGOSLAVIA — UNGARIA 2—2 (1—1) (A)

AU MARCAT : Pancsics — autogol, Gracianin (I) ; Fazekas, Bene (U).
IUGOSLAVIA : Mutibarici — Tesan, Gracianin, Stepanovici, Paunovici, Holcer, Mujkici, Pirici (Jerkovici), Bajevici, Georgevici, Gealci.
UNGARIA : Tamas — Velai, Fejes, Vidats, Halmasi, Pancsics, Pusztai, Fazekas, Bene, Somogyi (Karsai), Dunai II.
ARBITRU : F. Marshall (Austria); 10 000 spectatori.

● 12 — Rio de Janeiro : BRAZILIA — PARAGUAY 0—0 (A)

BRAZILIA Felix — C. Alberto, M. Antonio, Clodoaldo, Brito, Fontana, Rogerio, Gerson, Dario, Pele, P. Cesar.
PARAGUAY : Aguilera — Tabarelli, Valdez, Ivaldi, Martinez, Bobadilla, Del Puerto, Sosa, Ferreira, Benitez, Gimenez.
ARBITRU : G. Canessa (Columbia); 72 000 spectatori.

● 15 — Montevideo : URUGUAY — ARGENTINA 2—1 (1—1) (A)

AU MARCAT : Rocha, Ubina (U) ; Giribet (A).

URUGUAY : Mazurkiewicz (Santos) — Ubina, Mujica, M. Castillo, Anchetta, Matosas, Losada, Maneiro, Bareno, Rocha (Zubia), Cubilla (A. Gomez).
ARGENTINA : Cejas — Malbernat, Diaz, Raimondo (Veglio), Perfumo, Cantu, Telch, Brindisi, Conigliaro, Fischer, Giribet.
ARBITRU : A. Otero (Uruguay) ; 66 000 spectatori.

● 18 — Lima : PERU — URUGUAY 4—2 (1—0) (A)

AU MARCAT : Reyes — 2, Leon, Gallardo (P), Bareno, Anchetta (U).
PERU: Rubinos — Campos, Fuentes, Mifflin, De la Torre, Chumpitaz, Baylon, Challe, Leon, Reyes, Gallardo.
URUGUAY : Santos — Ubina, Mujica, M. Castillo, Anchetta, Matosas, Bareno, Rocha, Cubilla, Maneiro, Losada.
ARBITRU : C. Rivero (Peru) ; 45 000 spectatori.

● 18 — Belfast : IRLANDA DE NORD — SCOȚIA 0—1 (0—0) (C.I.B.)

A MARCAT : O'Hare.
IRLANDA DE NORD : Jennings — Craig, Clements, Nicholson, Neill, Todd (O'Kane), Campbell (Dickinson), McMordie, Dougan, Best, Lutton.
SCOȚIA : Clark — Hay, Dickson, McLintock, McKinnon, Moncur, T. McLean, Carr, O'Hare, Gilzean (Stein), Johnston.
ARBITRU : E. Jennings (Anglia) ; 31 000 spectatori.

● 18 — Cardiff : TARA GALILOR — ANGLIA 1—1 (1—0) (C.I.B.)

AU MARCAT : Krzywicki (T. G.) ; Lee (A).
TARA GALILOR : Millington — Rodrigues, Thomas, Hennessey, England, Powell, Krzywicki, Durban, R. Davies, G. Moore, Rees.
ANGLIA: Banks — Wright, Hughes, Mullery, Labone, B. Moore, Lee, Ball, B. Charlton, Hurst, Peters.
ARBITRU : T. Wharton (Scoția) ; 50 000 spectatori.

● 22 — Londra : ANGLIA — IRLANDA DE NORD 3—1 (1—0) (C.I.B.)

AU MARCAT : Peters, Hurst, B. Charlton (A) ; Best (I. N.).
ANGLIA : Banks — Newton (Bell), Hughes, Mullery, B. Moore, Stiles, Coates, Kidd, B. Charlton, Hurst, Peters.
IRLANDA DE NORD : Jennings — Craig, Clements, O'Kane, Neill, Nicholson, McMordie, Best, Dougan, O'Doherty (Covan), Lutton (Nelson).
ARBITRU : V. G. Pintado (Spania) ; 100 000 spectatori.

● 22 — Glasgow : SCOȚIA — ȚARA GALILOR 0—0 (C.I.B.)

SCOȚIA : Cruickshank — Callaghan, Dickson, Greigg, McKinnon, Moncur, T. McLean (Lennox), Hay, Stein, O'Hare, Carr.
ȚARA GALILOR : Millington — Rodrigues, Thomas, Hennessey, England, Powell, Krzywicki, Durban, R. Davies, G. Moore, Rees.
ARBITRU : D. Smith (Anglia) ; 35 000 spectatori.

● 22 — Lima : PERU — EL SALVADOR 3—0 (0—0) (A)

AU MARCAT : Gallardo, Sotil, Del Castillo.
PERU : Rubinos — Campos, Risco, Cruzado, De la Torre, Chumpitaz, Baylon, Castaneda, Sotil, Reyes, Gallardo (Del Castillo).
EL SALVADOR : Magana — Rivas, Manzano, Villalta, Marionna, Vasquez, Cerreno (Manez), Martinez, Osorio, Cabezas (Pinate), Aparicio (Portillo).
20 000 spectatori.

● 22 — Lausanne : ELVEȚIA — SPANIA 0—1 (0—0) (A)

A MARCAT : Rojo.

ELVETIA : Grob — Weibel, Loichat, Citherlet, Chapuisat, Ramseier, Ritschmann, Odermatt, Blattler, Kuhn, Quentin.
SPANIA : Iribar — Sol, Eladio, Gallego, Violeta, Uriarte, Lora, Amancio, Garate, Arieta, Rojo.
ARBITRU : Biwersi (R.F.G.) ; 28 000 spectatori.

● 25 — Moscova : U.R.S.S. — POLONIA 6—2 (0—0) (A)

AU MARCAT : Kozerski, Gadocha.
U.R.S.S. : Kavazașvili — Djodjuașvili, Lovcev, Hurțilava, Șesternev, Serebrianikov, Muntean, Asatiani (Kisciev), Bișeveț, Metreveli, Nodia.
POLONIA : Szigula — Winkler, Blaut, Cmikiewicz (Dejna), Strzalkowski, Anczok, Jarosik, Bula, Jarokin, Kozerski, Gadocha.
ARBITRU : G. Bader (R. D. G.) 60 000 spectatori.

● 25 — Swansea : TARA GALILOR — IRLANDA DE NORD 1—0 (1—0) (C.I.B.)

A MARCAT : Rees.
ȚARA GALILOR : Millington — Rodrigues, Thomas, Hennessy, England, Powell, Krzywicki, Durban, R. Davies, G. Moore, Rees.
IRLANDA DE NORD : McFaul — Craig, Nelson, O'Kane, Neill, Nicholson, Campbell, Best, Dickson, McMordie, Clements.
ARBITRU : J. Finney (Anglia) ; 28 000 spectatori.

● 25 — Glasgow : SCOȚIA — ANGLIA 0—0 (C.I.B.)

SCOȚIA : Cruikshank — Gemmell, Dickson, Greigg, McKinnon, Moncur (Gilzean), Johnstone, Hay, Stein, O'Hare, Carr.
ANGLIA : Banks — Newton, Hughes, Stiles, Labone, B. Moore, Thompson, (Mullery), Ball, Astle, Hurst, Peters.
ARBITRU : Schulenburg (R.F.G.); 137 433 spectatori.

● 28 — Reims : FRANȚA — ROMANIA 2—0 (2—0) (A)

AU MARCAT : Loubet, Djorkaeff — penalti.
FRANȚA : Carnus — Djorkaeff, Rotagni, Michel, Bosquier, Novi, Bras, Revelli, Loubet, Huck, Bereta.
ROMANIA : Răducanu (Adamache) — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Nunweiller VI, Dumitru (Pescaru), Neagu, Domide (Dobrin), Dumitrache, Lucescu.
ARBITRU : O. Hubert (Elveția) ; 30 000 spectatori.

● 29 — Rio de Janeiro : BRAZILIA — AUSTRIA 1—0 (0—0) (A)

A MARCAT : Rivelino.
BRAZILIA : Felix — C. Alberto, M. Antonio, Clodoaldo, Brito, Piazza, Rogerio (Jairzinho), Gerson, Tostao (Dario), Pele, Rivelino.
AUSTRIA : Rettensteiner — Pumm, W. Huberts, Ettmayer, Sturmberger, Schmidradner, Hof, Parits, Kreuz, A. Huberts, Redl.
ARBITRU : Comesana (Argentina) ; 56 000 spectatori.

(VA URMA)

extern MAGAZIN extern

PREȘEDINTELE NU SE JOACĂ

Echipa din prima ligă a campionatului vest-german, Kickers Offenbach, *a fost eliminată într-un meci de cupă de o formație modestă,* V.F.R. Heilbronn. *Comitetul de conducere, în frunte cu președintele* Canellas, *a luat măsuri severe după comportarea în această partidă. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Turneul prevăzut, pentru perioada de întrerupere, în* Spania, *a fost anulat. În locul voiajului în insulele* Majorca, *întregul lot a fost convocat la școala de sport din* Gruenberg, *unde este supus unui intens program de pregătire.*

„Onoarea unei echipe, palmaresul ei, nu pot fi nesocotite chiar cu atîta ușurință, *a declarat președintele.* Jucătorii trebuie să constate pe propria piele că înfrîngeri ca aceea din cupă nu sînt admise la infinit și puse doar pe seama hazardului, a întîmplării care intervine în fotbal. Există meciuri care pot fi pierdute dar sînt și partide în care diferența de clasă, de experiență, de pregătire nu pot fi anulate. Chiar dacă ne aflăm la fotbal !".

ÎN SFÎRȘIT, VORBEȘTE ȘI BONETTI

Este cunoscut faptul că eliminarea Angliei *de către* R. F. a Germaniei *în sferturile de finală ale* C.M. din Mexic, *s-a datorat, după cum au afirmat cei mai mulți dintre martorii oculari, portarului* Peter Bonetti, *înlocuitorul lui* Banks, *care a primit trei goluri consecutive, din care cel puțin unul parabil, după ce echipa sa era la un moment dat ca și calificată, conducînd cu 2—0.*

După ce a trecut atîta vreme de la memorabilul meci și după ce i s-au adus acuzații peste acuzații iată că vorbește pentru prima oară și incriminatul :

„Nu am avut experiența jocurilor în echipa națională și nici pe cea a specificului Mexicului. În aerul acela rarefiat mingea zboară mai repede decît poți calcula. La al treilea gol, înscris de Gerd Müller, cred că nici Gordon Banks n-ar fi putut face mai mult iar la celelalte două de asemenea nu se va ști niciodată ce ar fi putut face și el".

● **La propunerea antrenorului Statsny, biroul federației austriece a hotărît ca lotul reprezentativ să efectueze un stagiu de pregătire de cîteva săptămîni într-o localitate din Spania. În lotul celor incluși să facă această pregătire (20 ianuarie—15 februarie) a fost trecut și internaționalul Gusti Starek, suspendat după cîte se știe pe timp de 10 săptămîni ca urmare a unui act obscen comis în cursul unui recent meci de campionat.**

● **Începînd încă din acest sezon, internaționalul iugoslav** Stefan Lamza **de la** Dinamo Zagreb **va evolua în rîndurile echipei franceze** Chateauroux **participantă în cadrul ligii secunde a campionatului. Amintim că în urma unui accident grav, cu 2—3 ani în urmă,** Lamza **a fost serios accidentat și părea pierdut pentru fotbal.**

● **Noul imn al echipei franceze din liga secundă,** Paris Saint Germain, **intitulat „Hai, Paris" a fost de curînd înregistrat pe disc fiind interpretat de cunoscuta actriță și cîntăreață** Annie Cordy.

MOMENTE „IBROX PARK"

Publicăm două dintre instantaneele luate în seara aceea de tristă amintire de pe „IBROX PARK" cînd, la meciul RANGERS — CELTIC, s-a înregistrat unul dintre cele mai grave accidente petrecute pe un stadion de fotbal.

GOLUL FATAL

Iată, în această fotografie, clipa în care **Colin Stein** (X) înscrie în poarta lui **Celtic** aducînd egalarea în ultimele secunde pentru **Rangers Glasgow.** Este golul care avea să declanșeze tragedia de pe stadionul **„Ibrox Park"**, pentru că el a făcut pe spectatorii care părăsiseră tribunele să se înapoieze și să provoace, ciocnindu-se cu cei care coborau, învălmășeala soldată cu ruperea barelor de siguranță.

ANTRENORUL WALLACE ÎN AJUTORUL VICTIMELOR

Printre primii oameni care au sărit spre a ajuta echipelor de salvare s-a aflat și antrenorul echipei Glasgow Rangers, Wallace (în dreapta), pe care îl vedeți cărînd o brancardă cu unul dintre zecile de răniți.

DIN FOTOGRAFIILE ANULUI 1970 — PE DESCĂLȚATE!...

Pătruns spre poartă, jucătorul în tricou alb (**Ohlhauser** de la **Bayern** München) șutează cu toată puterea. Dar, un fundaș blochează la timp mingea și evită o situație periculoasă. Din șocul produs între cele două picioare, cu mingea la mijloc, a sărit o... gheată, care sboară spre poartă. Este a atacantului. Cum s-ar spune, joc pe descălțate... (Imaginea de jos, fază dintr-un meci **Bayern München — Alemannia Aachen,** din campionatul vest german).

RIVA IARĂȘI PE STADION

Fotografia de mai sus, chiar dacă nu prezintă prea multe calități tehnice, imortalizează un moment important : primul antrenament al internaționalului italian **Riva,** după gravul accident suferit în toamna anului trecut la Viena. Menționăm că la această scenă, petrecută pe stadionul din **Cagliari,** au asistat, 30000 (da, treizeci de mii) de spectatori, suporteri ai clubului local și — bineînțeles — și ai lui **Riva.** Extremul stînga al echipei din **Sardinia** — în dreapta, în trening — efectuează ușoare mișcări sub supravegherea medicului clubului.

● **Confederația asiatică a fotbalului care numără în rîndurile sale 27 țări membre a anunțat prin secretarul ei,** Koe Ewe, **în cadrul unei conferințe de presă ținută la** Kuala Lumpur, **că la viitorul congres F.I.F.A. va susține candidatura actualului președinte sir** Stanley Rous.

● **În cadrul unui recent concurs organizat de către o publicație săptămînală franceză în rîndurile echipei** St. Etienne, **jucătorul cu șutul cel mai lung s-a dovedit negrul din** Mali, Keita, **care a trimis balonul la o distanță de 86 metri, 59 centimetri și 2 milimetri ; pe locul secund, iugoslavul** Samardzici **cu** 77,77 m. **Revelația concursului : antrenorul echipei, Albert** Batteux, **în vîrstă de 48 ani, cu 35 metri, 84 centimetri și 2 milimetri !**

PRIMUL „BALON DE AUR"... NEGRU: KEITA

La sfîrșitul anului trecut, revista pariziană „France Football" n-a decernat numai al 15-lea „Balon de aur" pentru Europa, ci și pe primul rezervat Africii. La desemnarea celor mai buni fotbaliști africani au contribuit răspunsurile ziariștilor sportivi din 14 țări de pe „continentul negru", consultați de săptămînalul francez. Rezultatul anchetei a fost următorul :

1. **KEITA** (Mali, St. Etienne) 54 pct.
2. Pokou (Coasta de Fildeș, A.S.E.C.) și Abugreisha (R.A.U., Ismaili) 28 pct.
4. Kalala (Congo Kinshasa, TP Englebert) 19 pct.
5. Laimas (Algeria, C.R. Belcourt) 15 pct.

Urmează alți 18 jucători din diferite țări africane.

Cum se vede, a fost ales cu mare majoritate un african care activează în campionatul Franței. Salif Keita este un jucător de mare valoare, tehnician și strateg excelent. Interesant de remarcat că **Keita** s-a simțit foarte stînjenit cînd a aflat că i-a fost atribuit „Balonul de aur", obiectînd că trebuia să fie acordat unui fotbalist din Africa, nu unui african care activează în Europa. Dar, acesta a fost votul ziariștilor africani. Primii cinci clasați sînt apreciați ca jucători foarte eficaci. **Pokou** este golgeterul Coastei de Fildeș, **Abugreisha** al R. A. U.-ului, **Kalala** al congolezilor din Kinshasa și al clubului Englebert, iar algerianul **Laimas** este comparat cu Di Stefano.

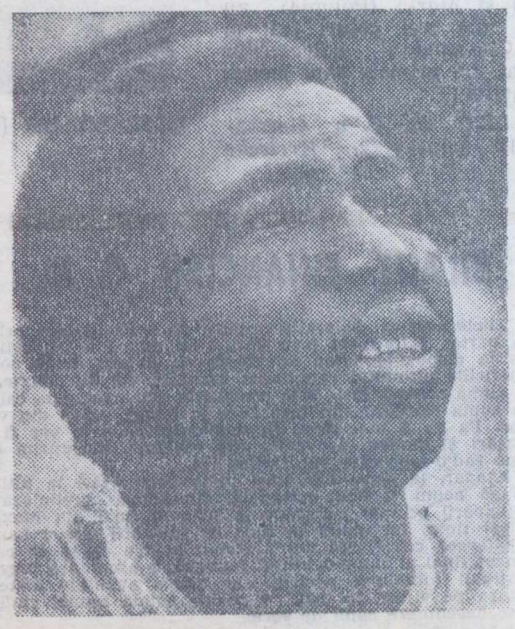

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DUBLURI...

ORIZONTAL 1) Mijlocaș la Sport Club Bacău și înaintaș la Sportul studențesc — Moale terenul (pl.). 2) Portar al dinamoviștilor bucureșteni și înaintaș la Metalul Rășcani — Fundașul A.S.A. Tg. Mureș și apărător la Metalul București. 3) Unul din Nunweilleri — Doi la Petrolul, unul la C.F.R. Cluj și altul la F. C. Argeș. 4) Fundaș la F. C. Argeș și mijlocaș la „U" Craiova — Vîrf în Carpați — Cap de linie! 5) Deducție (abr.) — Prenumele actorului american Martin — Frați, unul la Arad, celălalt la Timișoara. 6) Atacant la F. C. Argeș și unul din Nunweilleri — Înaintași la Sport Club și F. C. Argeș (tin.). 7) Reșița sau Sibiu — Apărători la „U" Cluj și Politehnica Iași. 8) Naghi, pe una din extreme ! — Lupeni sau Anina. 9) Denumirea unor echipe din categoriile inferioare — Tinel Stănescu — A adia (reg.). 10) Plantă erbacee — Pronume — Interjecție. 11) Patria lui Mazzola I și Mazzola II — A alipi. 12) Cîntăreț antic grec — Steagul roșu (Brașov sau Plenița) — Cap la Ulfălean u !

VERTICAL 1) Fundaș la Sport Club Bacău, extremă tînără la Jiul și „il dio" de altădată — Făgăraș. Suceava sau Rîmnicu Vîlcea. 2) Cluj sau Craiova (neart.). 3) Cadet ! — Înaintași la „U" Cluj și Rapid — Orașul unuia dintre cei 2 Dembrovschi. 4) Stă pe malul apei — Articol. 5) Prefix pentru nou — Frați, unul la Steaua, celălalt la Steagul roșu. 6) Sloi de gheață (reg.) — Individ — Literă slavonă. 7) Apărător la Dinamo București (tin.) și înaintaș la Portul. 8) Portar la Petrolul și mijlocaș la C.F.R. Cluj — Român din Macedonia. 9) Comun lui Ionescu, Ștefănescu, Popescu, Niculescu ! — Se înșurubează. 10) Țară vecină (oresc.) — Înaintași la „U" Cluj (tin.) și Farul Constanța. 11) Conjuncție — Spectatoare la nocturne — Fundași la Steagul roșu și U.T.A. (tin.). 12) Are rolul principal — Tineri la U.T.A. și Jiul.

Dicționar : DEAN, AED, INIE.

S. COLOȘENCO

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	D	U	T	A	N	■	A	V	E	R	S	E
2	A	N	D	R	E	I	■	I	S	D	I	R
3	V	I	■	I	O	N	E	S	C	U	■	O
4	I	V	A	N	■	I	N	A	O	■	L	I
5	O	E	D	■	D	E	A	N	■	R	J	H
6	■	R	A	D	U	■	C	■	P	A	H	A
7	C	S	N	■	M	I	H	A	I	L	A	■
8	H	I	■	M	I	N	E	R	U	L	■	M
9	I	T	A	■	T	S	■	U	L	O	R	I
10	M	A	R	A	R	■	I	N	I	■	V	H
11	I	T	A	L	I	A	■	A	T	A	S	A
12	A	E	D	■	U	Z	I	N	A	■	U	L

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 242

ORIZONTAL : 1) Dumitrache — I. 2) Utile — Dobra. 3) Dar — Gram — On. 4) U — Ase — Marica. 5) Tufan — Nană. 6) Latin — Șeferi. 7) Icar — Rapa — Co. 8) Bo — Le — Oc — Van. 9) Aldoma — Uzate. 10) R — Ageră — Aris. 11) Duse — Amurg — C. 12) II — Ardeleanu.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București, sectorul I. Telefoane : 11 10 05 (centrala), 12 95 96

MEDIA EFICACITĂȚII, ÎN SCĂDERE PE CONTINENTUL EUROPEAN ÎN MECIURILE INTER-ȚĂRI:

1967 : 3,11
1968 : 2,90
1969 : 3,27
1970 : 2,37

● PATRU MILIOANE ȘI JUMĂTATE DE SPECTATORI LA MECIURILE REPREZENTATIVELOR EUROPENE
● MÜLLER — GOLGETER ȘI AL BĂTRÎNULUI CONTINENT ● BUNA POZIȚIE A ARBITRILOR ROMÂNI
● ÎN EUROPA, DISPARE AVANTAJUL TERENULUI PROPRIU ?

Cîteva date statistice prezentare, recent, de *F.I.F.A.* asupra fotbalului din *Europa*, permit interesante constatări pe care le prezentăm în rîndurile care urmează.

Cifrele de mai jos se referă la activitatea din 1970 a echipelor naționale.

AVANTAJUL TERENULUI ÎNCEPE SĂ DISPARĂ. În anul trecut, în *Europa* s-au disputat 132 meciuri față de 151 în 1966, 118 în 1967, 101 în 1968 și 130 în 1969. Ele sînt repartizate astfel : în C.M., 32 de meciuri ; în *„Campionatul Europei"* (eliminatorii), 24 : amicale — 76. Pe teren neutru, 29 de partide. Victorii pe teren propriu : 36 (34,9%) ; victorii în deplasare : 34 (33%) ; meciuri egale : 33 (32,1%). Cum se poate observa, victoriile pe teren propriu, au fost ajunse de numărul celor obținute în deplasare ! Ca o comparație edificatoare, vă informăm că în 1969 succesele pe teren propriu au reprezentat 52,6% din totalul partidelor disputate !

MEDIA EFICACITĂȚII — ÎN SCĂDERE. În cele 132 de partide disputate în anul 1970 s-au marcat 313 goluri, adică 2,37 de fiecare meci. Media este inferioară celei obținută în anii anteriori. Pentru că în 1967 ea a reprezentat 3,11 ; în 1968 a coborît la 2,90 iar în 1969 a fost de 3,27. Deci o reducere vizibilă a forței de realizare a atacurilor ! Mai notăm că numărul golurilor marcate în repriza a doua s-a situat peste cel obținut în prima parte a jocului : 161 față de 145. Numărul penaltiurilor dictate în cursul anului fotbalistic internațional (reprezentative) în 1970 s-a ridicat la numai 14 ! Cele mai mari scoruri, pe teren propriu : *R.D. Germană—Irak* 5-0 ; *Polonia—Danemarca* 5-0 ; *R. D. Germană—Polonia* 5-0. Cele mai mari scoruri în deplasare : *Luxemburg—R. D. Germană* 0-5 și *Columbia—Anglia* 0-4.

GOLGETERI. Un singur jucător a reușit să marcheze 4 goluri în cursul aceluiași meci : *Kreische* (R. D. Germană). De altfel forța înaintării selecționatei din care face parte *Kreische* este demonstrată de rezultatele de mai sus în care echipa *R. D. Germane* este citată de trei ori pentru scoruri-record. *Gerd Müller* (R.F. a Germaniei) și *Marks* (Polonia) au obținut cîte trei goluri într-un meci. Clasamentul golgeterilor europeni, pe primele sale locuri, arată astfel :

1. MÜLLER (R. F. a Germaniei) 13 goluri ; 2. *Kreische* (R. D. Germană) 7 goluri ; 3. *Riva* (Italia) 6 goluri ; 4. *Fazekaș* (Ungaria), *Peters* (Anglia), *Seeler* (R. F. a Germaniei), *Vogel* (R. D. Germană) cîte 5 goluri.

SPECTATORI. Totalul aproximativ al spectatorilor prezenți la partidele reprezentativelor europene în 1970 se ridică la 4 500 000. Media de spectatori, 34 000 de meci. Cifra-record pentru 1970 : cei 134 000 spectatori prezenți la partida *Scoția-Anglia* de la *Glasgow*. Pe lista marilor afluențe urmează meciurile din *Mexic* : 108 192 la jocul *Mexic-Belgia* ; 107 412 la jocul *Brazilia-Italia* ; 107 160 la jocul *Mexic-U.R.S.S.* ; 104 403 la jocul *R. F. a Germaniei-Uruguay* ; 102 444 la jocul *Italia — R. F. a Germaniei*.

ARBITRI. Țările care au dat cei mai mulți conducători de jocuri în 1970, sînt următoarele : *Elveția* 9 ; *R. F. a Germaniei* 8 ; *Italia* și *Austria* cîte 7 ; *Scoția* și *România* cîte 6. Remarcăm că în 1969 țările care au dat cei mai mulți arbitri pentru jocurile inter-reprezentative au fost *Franța* și *Anglia*, cu cîte 9 arbitri.

„Cavalerii fluierului" care au condus cel mai mare număr de partide au fost următorii : *Scheurer (Elveția)* 5 meciuri ; *Tschenscher* (R. F. a Germaniei) și *Sbardella* (Italia) cîte 4 ; *Andrei RĂDULESCU* (România), *Marschall* (Austria), *Wharton* (Scoția), *Van Ravens* (Olanda), *Buchelli* (Elveția) cîte 3 jocuri.

Credem că ați remarcat poziția bună ocupată de arbitrii noștri în anul 1970. Subliniem că în anul care a trecut, cu prilejul C. M. din *Mexic*, pentru prima oară un arbitru român a condus jocuri în cadrul turneului final.

CERD MULLER (R. F. a Germaniei) este și golgeterul Europei, nu numai al C.M. 1970

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT :

O DECIZIE PUȚIN OBIȘNUITĂ. Federația italiană a hotărît — recent — să suspende pe viață întreaga echipă de juniori Acrisamtelia, din Sardinia. Într-un meci cu echipa Pirri, întreaga formație a atacat pe arbitru. De notat că decizia forului din Roma este fără apel.

BOBBY CLARKE ÎNVINS DUPĂ 12 MECIURI ! Portarul lui Aberden Bobby Clarke, a primit — după 12 meciuri ! — un gol. Timp de peste 1 000 de minute, mai precis timp de 1 157 de minute, apărătorul buturilor actualului lider al campionatului scoțian nu scosese niciodată mingea din plasă. În al 13-lea meci însă, el a fost învins de către un cunoscut jucător, atacantul lui Hibernians, Baker, internaționalul care, cu ani în urmă, împreună cu Law, a jucat un timp la echipa italiană Torino. Performanța lui Clarke este cea mai bună din fotbalul scoțian.

RIVERA — MECIUL NR. 300. Înainte de a intra pe teren, la Cagliari, jucătorii lui Milan au anunțat că dedică acel meci căpitanului lor, Gianni Rivera, care juca pentru a 300-a oară în campionat pentru echipa roș-neagră. Milanezii au evoluat excepțional, în frunte cu Rivera, și au repurtat una dintre cele mai nete victorii în deplasare înregistrată în campionatul italian : 4—0, în fața actualei campioane a peninsulei.

O IDEE RESPINSĂ. Spre a face pe jucătorii lui să acționeze cu și mai multă ambiție, managerul unei echipe engleze din liga a treia, formația Halifax Town, a decis să transmită, prin stația de amplificare a stadionului, în cursul partidelor de campionat, înregistrarea încurajărilor tribunei de la ultima finală a „Cupei Angliei", astfel ca jucătorii din Halifax să aibă „ajutorul" a peste o sută de mii de spectatori și nu numai aplauzele anemice ale celor patru mii de privitori pe care îi înregistrează în mod obișnuit la jocurile lor. Dar, sesizată de mai mulți... adversari ai echipei managerului Berry, federația din Londra a intervenit, în virtutea unui paragraf al regulamentului campionatului și a interzis neobișnuitul sistem de încurajare al echipei din Halifax.

TURNEU DE SALĂ FĂRĂ SUCCES. Un recent turneu de fotbal în sală, organizat în R. F. a Germaniei, a dat naștere la aproape unanime comentarii negative. Internaționalul Netzer, de pildă, prezent la turneu, a declarat că asemenea competiții nu au nici un fel de folos. De aceeași părere s-a arătat și antrenorul Weissweiller (Borussia Moenchengladbach). De notat că la turneu au participat numai echipe de prima ligă. Primele trei locuri au fost ocupate de Eintracht Braunschweig, Borussia Moenchengladbach și Werder Bremen.

UN MIJLOCAȘ DIN ARGENTINA LA BENFICA. Recent, la Benfica a fost transferat jucătorul argentinian Yadalda, în vîrstă de 24 de ani, care a făcut parte din echipa Independiente. El va face pereche — în compartimentul mijlocașilor — cu internaționalul Graca.

MARIO WIDMER — Zürich

PREGĂTIRI PENTRU UN NOU CAMPIONAT MONDIAL ÎN MEXIC. Așa cum s-a anunțat, Mexicul va fi, la numai un an după „El Mundial", gazda unei noi competiții supreme. Este vorba de întrecerea echipelor feminine care se va desfășura la Ciudad de Mexico și Guadalajara. Comitetul de organizare a început pregătiri febrile în vederea competiției. De notat că, în timp ce în Mexic au loc intense preparative, în Brazilia, fotbalul feminin a fost... interzis.

BENFICA A ÎNVINS SELECȚIONATA PERULUI. La Lima, în fața a 45 000 spectatori, Benfica a dispus de reprezentativa Perului cu scorul de 2—1. De notat că selecționata peruviană a ratat un penalti, executat de Cubillas.

GARRINCHA S-A STABILIT LA ROMA. După eșuarea tentativei sale de a deveni director tehnic al clubului din Brindisi, Garrincha a renunțat la orice intenții de natură fotbalistică. El s-a instalat la Roma unde, în afara funcției de reprezentant al unei mari întreprinderi exportatoare de cafea din Rio de Janeiro, va deține și funcția de director pentru relații publice și presă al cunoscutei companii braziliene de aviație, „Varig".

CRUYFF ÎN SPANIA ? Este posibil, pentru că Ajax, care comunicase că internaționalul său nu este transferabil a anunțat acum că el poate fi trecut în alt club. Hotărîrea președintelui clubului olandez pare că este determinată de unele conflicte ivite între celebrul internațional olandez și clubul său. Cele mai interesate cluburi de a-l avea pe Cruyff în liniile lor de atac sînt cele spaniole și, cu precădere, Atletico Madrid și F. C. Barcelona. Trimiși ai acestor cluburi se și află, de altfel, la Amsterdam.

INCIDENTE LA UN MECI DIN CIPRU. În cursul unei partide de campionat desfășurată la Nicossia, între suporterii celor două echipe au izbucnit numeroase incidente. Poliția a reușit abia după o oră să restabilească ordinea. Au fost răniți 15 polițiști.

CESARE TRENTINI — Bologna

AJUTORAREA VICTIMELOR CATASTROFEI DE LA IBROX PARK

Federația de fotbal scoțiană a anunțat că la 27 ianuarie va organiza pe cel mai mare stadion din **Europa, Hampden Park** din **Glasgow**, meciul dintre o combinată a celor două mari rivale, **Celtic** și **Rangers**, și reprezentativa **Scoției**. Încasările vor fi vărsate fondului ajutorării victimelor din gravul accident înregistrat la partida **Rangers—Celtic** de pe **Ibrox Park**. Pînă acum, fondul se ridică la două sute de mii de lire sterline. În combinata **Celtic-Rangers** au fost solicitați să evolueze, și au răspuns afirmativ, celebrii internaționali englezi **Bobby Charlton** și **Bobby Moore**.

De notat că sîmbătă trecută s-a desfășurat primul meci pe **Ibrox Park** (după catastrofa de la 2 ianuarie), ale cărui instalații au fost revizuite și refăcute. Suporterii lui **Rangers**, impotriva obiceiului lor, au păstrat tot timpul meciului o tăcere deplină, jucătorii au purtat banderole negre iar părăsirea stadionului s-a făcut încet, calm, timpul de c[illegible] cuare fiind de trei ori mai lun[illegible] decît cel obișnuit.

PRONOSPORT

I. Fiorentina—Juventus	1
II. Foggia—Varese	1 x
III. Lazio—Internazionale	2
IV. Milan—Roma	1
V. Napoli—Catania	1
VI. Sampdoria—Lanerossi	1 x
VII. Torino—Bologna	1 x
VIII. Verona—Cagliari	1 x
IX. Brescia—Catanzaro	1
X. Livorno—Bari	1x2
XI. Mantova—Ternana	1
XII. Novara—Cesena	1
XIII. Perugia—Atalanta	x

BILANȚ FINANCIAR C. M. 1970

Zilele acestea, federația noastră de specialitate a primit o adresă din partea F.I.F.A.-ei prin care i se aduce la cunoștință că i s-a **pus la dispoziție suma de 120 000 de dolari, drept cotă parte din beneficiile ultimului campionat mondial, cel din Mexic.**

Suma aceasta însă, este provizorie, deoarece este calculată numai din suma rezultată din încasările la jocuri, adică din vînzarea biletelor. **Ea va fi mai mare în momentul în care vor fi adăugate la încasări și sumele provenite din reclame, drepturile cuvenite în urmă radio-televizării meciurilor etc.**

Așadar, la satisfacția unei bune comportări la ultimul C.M. se adaugă acum și una materială. Amîndouă subliniază importanța participării echipei naționale la turneul final din Mexic. Este, în același timp, un motiv în plus ca jucătorii noștri fruntași **să se pregătească cu și mai multă rîvnă, pentru ca să se califice și în turneul final al campionatului Europei.** O asemenea prezență ar mări prestigiul fotbalului nostru, i-ar aduce avantaje materiale și i-ar asigura pe viitor, la C.M., o poziție solidă atunci cînd va fi cazul să se desemneze capii de serie.

ECHIPE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

STEAUA ÎN IRAN

Între 8 și 22 februarie echipa Steaua, va întreprinde un turneu de pregătire în Iran. În decursul celor două săptămîni militarii vor susține în mai multe orașe un număr de patru jocuri.

RAPID ÎN AMERICA DE SUD

În urma confirmării telefonice primite de la impresarul Zacour — organizatorul turneului echipei Rapid în America de sud — delegația feroviarilor va părăsi țara joi, 21 ianuarie, cu trenul, pînă la Praga, iar în continuare sîmbătă 23 ianuarie, se va îmbarca la bordul unui avion al companiei braziliene Varig, cu care va traversa Oceanul Atlantic. Delegația este compusă din 24 de persoane. Strat, accidentat la ultimele antrenamente, nu va face deplasarea. De asemenea, nici Dan Coe, ca urmare a unor abateri de ordin disciplinar.

ALTE PERFECTĂRI DE TURNEE

Mai multe echipe de Divizia A se află în preajma unor turnee peste hotare. De la 22 ianuarie, POLITEHNICA IAȘI va pleca în Ghana unde va susține cîteva jocuri. Tot în luna ianuarie, cu începere de la data de 26, va pleca și echipa STEAGUL ROȘU pentru un număr de 4 jocuri în Grecia. În luna februarie încă patru echipe au perfectate turnee. Astfel, U.T.A va pleca în Grecia, PETROLUL în Algeria și Tunisia, SPORT CLUB BACĂU în Liban și o altă echipă, încă nedesemnată, în R. P. Albania.